

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 21. septembra 2023*

Obsah

I.	Právny rámec	5
A.	Právo WTO	5
B.	Právo Únie	6
II.	Okolnosti predchádzajúce sporu	9
III.	Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok	10
IV.	Návrhy účastníkov konania	12
V.	O odvolaní	13
A.	O prípustnosti žaloby na Všeobecnom súde	13
1.	O aktívnej legitímácii CCCME konať vo svojom vlastnom mene	14
a)	Argumentácia účastníkov konania	14
b)	Posúdenie Súdny dvorom	14
2.	O právomoci združenia CCCME zastupovať svojich členov pred súdom	18
a)	Argumentácia účastníkov konania	18
b)	Posúdenie Súdny dvorom	19
3.	O právoplatnosti splnomocnení udelených ostatnými deviatimi odvolateľkami svojim advokátom	20
a)	Argumentácia účastníkov konania	20
b)	Posúdenie Súdny dvorom	20

* Jazyk konania: angličtina.

4. Záver o prípustnosti žaloby pred Všeobecným súdom	22
B. O veci samej	22
1. O prvom odvolacom dôvode	22
a) Argumentácia účastníkov konania	22
b) Posúdenie Súdny dvorom	24
1) Úvodné poznámky	24
2) O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu	24
3) O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu	27
2. O druhom odvolacom dôvode	30
a) Argumentácia účastníkov konania	30
b) Posúdenie Súdny dvorom	30
3. O treťom odvolacom dôvode	31
a) O prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu	31
1) Argumentácia účastníkov konania	31
2) Posúdenie Súdny dvorom	32
b) O druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu	33
1) Argumentácia účastníkov konania	33
2) Posúdenie Súdny dvorom	34
4. O štvrtom odvolacom dôvode	36
a) Argumentácia účastníkov konania	36
b) Posúdenie Súdny dvorom	36
5. O piatom odvolacom dôvode	39
a) Úvodné poznámky	39
b) O prvej časti piateho odvolacieho dôvodu	39
1) Argumentácia účastníkov konania	39
2) Posúdenie Súdny dvorom	40
O trovách	44

„Odvolanie – Dumping – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/140 – Dovoz určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a v Indii – Konečné antidumpingové clo – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Aktívna legitimácia – Združenie zastupujúce výrobcov – Nariadenie (EÚ) 2016/1036 – Článok 3 ods. 2, 3, 6 a 7 – Ujma – Výpočet objemu dovozu – Nesporné dôkazy – Objektívne preskúmanie – Extrapolácia – Výpočet výrobných nákladov výrobného odvetvia Európskej únie – Ceny účtované v rámci skupiny – Príčinná súvislosť – Analýza ujmy po segmentoch – Neexistencia – Článok 6 ods. 7 – Článok 20 ods. 2 a 4 – Procesné práva“

Vo veci C-478/21 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 2. augusta 2021,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, so sídlom v Pekingu (Čína),

Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, so sídlom v Cchang-čou (Čína),

Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, so sídlom v Po-tchou (Čína),

Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, so sídlom v San-šeng-jüan (Čína),

Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, so sídlom v Siao-čaj (Čína),

Heping Cast Co. Ltd Yi County, so sídlom v Liang (Čína),

Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, so sídlom v Siao-čaj,

Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, so sídlom v Šen-šan (Čína),

Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, so sídlom vo Wang-wu (Čína),

Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd, so sídlom v Pej-luo (Čína),

v zastúpení: R. Antonini, avvocato, B. Maniatis a E. Monard, avocats,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne T. Maxian Rusche a P. Němečková, neskôr K. Blanck, P. Němečková a T. Maxian Rusche, a napokon v zastúpení: T. Maxian Rusche a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

EJ Picardie, so sídlom v Saint-Crépin Ibouvillers (Francúzsko),

Fondatel Lecomte, so sídlom v Andenne (Belgicko),

Fonderies Dechaumont, so sídlom v Murete (Francúzsko),

Fundiciones de Ódena SA, so sídlom v Ódene (Španielsko),

Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, so sídlom v Rahdene (Nemecko),

Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, so sídlom v East Leake (Spojené kráľovstvo),

Saint-Gobain PAM Canalisation, predtým Saint-Gobain PAM, so sídlom v Pont-à-Mousson (Francúzsko),

Ulefos Oy, so sídlom vo Vantaa (Fínsko),

v zastúpení: pôvodne M. Hommé a B. O'Connor, avocats, neskôr M. Hommé, B. O'Connor, avocats, a U. O'Dwyer, solicitor,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal (spravodajkyňa), sudcovia M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl a J. Passer,

generálna advokátka: L. Medina,

tajomník: M. Longar, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. októbra 2022,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní zo 16. februára 2023,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním združenie China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Čínska obchodná komora pre dovoz a vývoz strojov a elektronických výrobkov, ďalej len „CCCME“), ako aj Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd., Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory a Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd. (ďalej len „ďalších deväť odvolateľiek“) žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia (T-254/18, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2021:278), ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu odvolateľiek na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2018/140 z 29. januára 2018, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej

republike a ktorým sa ukončuje prešetrovanie týkajúce sa dovozu určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 25, 2018, s. 6, ďalej len „sporné nariadenie“), v rozsahu, v akom sa ich toto vykonávacie nariadenie týka.

I. Právny rámec

A. Právo WTO

2 Rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúc[im] sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), Rada Európskej únie schválila Dohodu o zriadení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanú v Marrákeši 15. apríla 1994, ako aj dohody v prílohách 1 až 3 k tejto dohode, medzi ktorými sa uvádza aj Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“).

3 Článok 3.1 antidumpingovej dohody stanovuje:

„Zistenie ujmy na účely článku VI [všeobecnej dohody a o clách a obchode (GATT) z roku 1994] bude založené na spoľahlivých dôkazoch a zahrnie objektívne preskúmanie a) objemu dumpingových dovozov a vplyv dumpingových dovozov na ceny obdobných výrobkov na domácom trhu a b) následného dosahu týchto dovozov na domácich výrobcov týchto výrobkov.“

4 Článok 6.11 tejto dohody stanovuje:

„Na účely tejto dohody bude výraz ‚zúčastnené strany‘ zahŕňať:

- i) vývozcu alebo zahraničného výrobcu, alebo dovozcu výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, alebo obchodné alebo podnikateľské združenie, ktorého väčšinou členov sú výrobcovia, vývozcovia alebo dovozcovia takého výrobku;
- ii) vládu vyvážajúceho člena, a
- iii) výrobcov obdobného výrobku u dovážajúceho člena, prípadne obchodné alebo podnikateľské združenie, ktorého väčšina členov vyrába obdobný výrobok na území dovážajúceho člena.

Tento zoznam nebráni členom umožniť domácim alebo zahraničným stranám, okrem tých, ktoré sú uvedené vyššie, aby mohli byť považované za zúčastnené strany.“

B. Právo Únie

- 5 Odôvodnenie 12 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21, ďalej len „základné nariadenie“), stanovuje:

„Je potrebné stanoviť spôsob, akým by mali byť zainteresovaným stranám oznámené informácie, ktoré orgány vyžadujú. Zainteresované strany by mali mať dostatočnú príležitosť predložiť všetky relevantné dôkazy a obhajovať svoje záujmy. Je taktiež žiaduce jasne stanoviť pravidlá a postupy, podľa ktorých sa má postupovať pri prešetrovaní, predovšetkým pravidlá, podľa ktorých sa majú zainteresované strany prihlásiť, predložiť svoje vyjadrenia a informácie v rámci určených lehôt, ak sa majú takéto vyjadrenia a informácie zohľadniť. Je taktiež vhodné stanoviť podmienky, za akých môže mať zainteresovaná strana prístup k informáciám predloženým inými zainteresovanými stranami, a vyjadriť k nim svoje pripomienky. Pri zhromažďovaní informácií by mala taktiež existovať spolupráca medzi členskými štátmi a [Európskou] komisiou.“

- 6 V zmysle článku 1 ods. 4 tohto nariadenia:

„Na účely tohto nariadenia ‚podobný výrobok‘ znamená výrobok, ktorý je identický, to znamená podobný vo všetkých znakoch s posudzovaným výrobkom, alebo ak nie je takýto výrobok k dispozícii, s iným výrobkom, ktorý hoci nie je podobný v každom ohľade, má vlastnosti, ktoré sú veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku.“

- 7 V článku 3 uvedeného nariadenia s názvom „Stanovenie ujmy“ sa uvádza:

„1. Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu [Európskej] únie, hrozbu značnej ujmy výrobnému odvetviu Únie alebo značné oneskorenie v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

2. Stanovenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie:

a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu Únie a

b) následný dosah takýchto dovozov na výrobné odvetvie Únie.

3. Pokiaľ ide o objem dumpingových dovozov, pozornosť sa venuje tomu, či došlo k významnému nárastu dumpingových dovozov v absolútnom vyjadrení alebo relatívnom vyjadrení vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v Únii. Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Únie, alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí cenové podhodnotenie vo významnej miere alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. Ani jeden alebo ani viacero z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne smerodajných.

...

5. Vyhodnotenie dosahu dumpingových dovozov na dotknuté výrobné odvetvie Únie zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na

stav výrobného odvetvia, vrátane skutočnosti, že výrobné odvetvie je ešte stále v procese zotavovania sa z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania, veľkosti skutočného dumpingového rozpätia, skutočného alebo potenciálneho poklesu odbytu, ziskov, výroby, podielu na trhu, produktivity, návratnosti investícií a využitia kapacít; faktorov ovplyvňujúcich ceny v Únii, skutočných a potenciálnych negatívnych vplyvov na peňažný tok, zásoby, zamestnanosť, mzdy, rast, schopnosť navýšenia kapitálu alebo investícií. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci a ani jeden alebo viaceré z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

6. Zo všetkých relevantných dôkazov predložených vo vzťahu k odseku 2 sa musí preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú ujmu v zmysle tohto nariadenia. Špecificky to znamená preukázanie toho, že objem a/alebo úrovne cien špecifikované podľa odseku 3 majú dôsledky na výrobné odvetvie Únie tak, ako je stanovené v odseku 5, a že tieto dôsledky sú takého rozsahu, že ho možno klasifikovať ako značný.

7. Iné známe faktory, ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu Únie, sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsobenú týmito inými faktormi nemožno pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6. Medzi faktory, ktoré možno v tomto ohľade zväžiť, patrí objem a ceny dovozu nepredávané za dumpingové ceny, pokles dopytu alebo zmeny modelov spotreby, postupy obmedzujúce obchod a hospodársku súťaž medzi výrobcami z Únie a tretej krajiny... rozvoj technológií a exportná výkonnosť a produktivita výrobného odvetvia Únie.

...“

8 Článok 5 ods. 10 a 11 toho istého nariadenia stanovuje:

„10. Oznámenie o začatí konania oznámi začatie prešetrovania, uvedie sa v ňom názov výrobcu a dotknutých krajín, súhrn prijatých informácií a uvedie sa, že všetky ďalšie relevantné údaje treba oznámiť Komisii.

Okrem toho obsahuje lehoty, v rámci ktorých sa môžu zainteresované strany prihlásiť, predložiť svoje písomné vyjadrenia a poskytnúť informácie, aby sa tieto vyjadrenia a informácie mohli zohľadniť pri prešetrovaní. Uvedie aj obdobie, v priebehu ktorého zainteresované strany majú právo požiadať, aby ich Komisia vypočula v súlade s článkom 6 ods. 5.

11. Komisia oznámi vývozcom, dovozcom a združeniam zastupujúcim dovozcom a vývozcom, o ktorých vie, že sa ich záležitosť týka, ako aj krajine pôvodu, krajine vývozu a navrhovateľom začatie konania a s náležitým ohľadom na zachovanie ochrany dôverných informácií poskytnú známym vývozcom a orgánom krajiny vývozu úplné znenie písomného podnetu v zmysle odseku 1 a na požiadanie ho sprístupní ostatným zainteresovaným stranám. Ak je počet vývozcom príliš veľký, môže byť úplné znenie písomného podnetu poskytnuté len orgánom krajiny vývozu alebo príslušnému obchodnému zväzu.“

9 Článok 6 základného nariadenia s názvom „Prešetrovanie“ stanovuje:

„1. Po začatí konania Komisia v spolupráci s členskými štátmi začne prešetrovanie na úrovni Únie. Toto prešetrovanie sa vzťahuje na dumping aj ujmu, pričom obe tieto skutočnosti sa skúmajú súčasne.

...

3. Komisia môže požiadať členské štáty o informácie a členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia, aby vyhověli tejto žiadosti.

Poslú Komisia požadované informácie spolu s výsledkami všetkých vykonaných kontrol, inšpekcií alebo prešetrovaní.

Ak pôjde o informácie všeobecného záujmu alebo o ne požiadala členský štát, Komisia ich postúpi členským štátom, pokiaľ nie sú dôverné, a v prípade, že tieto informácie dôverné sú, postúpi im ich zhrnutie, ktoré nemá dôverný charakter.

4. Komisia môže požiadať členské štáty o vykonanie potrebných kontrol a inšpekcií najmä medzi dovozcami, obchodníkmi a výrobcami z Únie, ako aj o vykonanie prešetrovania v tretích krajinách, ak s tým dotknuté podniky súhlasia a vláda príslušnej krajiny bola o tom oficiálne informovaná a nevzniesla žiadne námietky.

Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia, aby vyhověli týmto žiadostiam Komisie.

Úradníci Komisie majú právo, ak o to požiadala Komisia alebo členský štát, pomáhať úradníkom členských štátov pri plnení ich povinností.

5. Zainteresované strany, ktoré sa prihlásili v zmysle článku 5 ods. 10, sa vypočujú, ak v lehote predpísanej v oznámení uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskej únie* podajú písomnú žiadosť o vypočutie, z ktorej je zrejmé, že takéto strany sú pravdepodobne ovplyvnené výsledkom konania a že existujú vážne dôvody na to, aby boli vypočuté.

...

7. Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia a vývozcovia a ich zastupujúce združenia, organizácie užívateľov a spotrebiteľov, ktorí sa prihlásili v súlade s článkom 5 ods. 10, ako aj zástupcovia krajiny vývozu sa môžu na základe písomnej žiadosti zoznámiť so všetkými informáciami, ktoré poskytla strana dotknutá prešetrovaním, s výnimkou interných dokumentov pripravených orgánmi Únie alebo jeho členských štátov, a ktoré sú relevantné na predloženie ich prípadu a nie sú dôverné v zmysle článku 19 a boli použité pri prešetrovaní.

Tieto strany môžu reagovať na uvedené informácie a ich pripomienky sa zohľadnia v prípade, že sú dostatočne odôvodnené.

...

9. V prípade konaní začatých podľa článku 5 ods. 9 sa prešetrovanie, kedykoľvek je to možné, ukončí do jedného roka. V každom prípade sa takéto prešetrovania vo všetkých prípadoch ukončia do 15 mesiacov od ich začatia v súlade so zisteniami podľa článku 8 v súvislosti so záväzkami alebo zisteniami podľa článku 9 v súvislosti s konečným opatrením.“

10 Podľa článku 17 tohto nariadenia s názvom „Výber vzorky“:

„1. V prípadoch, kde je počet osôb, ktoré podali podnet, vývozcov alebo dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií veľký, prešetrovanie sa môže obmedziť na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne na základe

informácií dostupných v čase výberu alebo na najväčší reprezentatívny objem výroby, odbytu alebo celkového vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane preskúmať.

2. Konečný výber strán, druhov výrobkov alebo transakcií vykonaných podľa týchto ustanovení o výbere vzorky závisí od Komisie, uprednostní sa však výber vzorky konzultovanej a odsúhlasenej dotknutými stranami za predpokladu, že sa takéto strany prihlásia a sprístupnia dostatočné množstvo informácií do troch týždňov od začatia prešetrovania, aby sa umožnilo vybratie reprezentatívnej vzorky.

...“

11 Článok 20 uvedeného nariadenia s názvom „Poskytovanie informácií“ stanovuje:

„1. Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, vývozcovia a ich zastupujúce združenia, ako aj zástupcovia krajiny vývozu môžu požiadať o poskytnutie podrobných informácií o skutočnostiach, na základe ktorých boli uložené predbežné opatrenia. Žiadosti o poskytnutie týchto informácií sa predložia písomne bezodkladne po uložení predbežných opatrení a predmetné informácie sa poskytnú písomne, len čo to bude možné.

2. Strany uvedené v odseku 1 môžu požiadať o konečné poskytnutie informácií, resp. dôvodov, na základe ktorých má byť odporúčené uloženie konečných opatrení, ukončenie prešetrovania alebo zastavenie konania bez uloženia opatrení, pričom osobitnú pozornosť treba venovať poskytovaniu iných informácií, než sú tie, z ktorých sa vychádzalo pri predbežných opatreniach.

3. Žiadosti o konečné poskytnutie informácií, ako je uvedené v odseku 2, sa adresujú Komisii v písomnej podobe, a ak bolo uložené predbežné clo, doručené najneskôr do jedného mesiaca od uverejnenia oznámenia o uložení predmetného cla. Ak nebolo uložené predbežné clo, strany majú možnosť požiadať o konečné poskytnutie informácií v lehote stanovenej Komisiou.

...“

12 Článok 21 ods. 2 toho istého nariadenia znie:

„S cieľom vytvoriť pevný základ, na ktorom orgány zohľadnia všetky stanoviská a informácie pri rozhodovaní, či je uloženie opatrenia v záujme Únie, alebo nie, osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, ich zastupujúce združenia, reprezentatívni užívatelia a organizácie zastupujúce spotrebiteľov sa môžu v lehote stanovenej v oznámení o začatí prešetrovania v súvislosti s antidumpingovým clom prihlásiť a poskytnúť Komisii potrebné informácie. Tieto informácie alebo ich súhrny sú sprístupnené ostatným stranám uvedeným v tomto odseku, ktoré sú oprávnené sa k nim vyjadriť.“

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

13 Okolnosti predchádzajúce sporu, ako sú uvedené v bodoch 1 až 9 napadnutého rozsudku, možno na účely tohto rozsudku zhrnúť takto.

- 14 Dňa 31. októbra 2016 bol Komisii podaný podnet siedmich výrobcov výrobkov z liatiny z Únie, s cieľom dosiahnuť, aby Komisia začala antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu určitých z týchto výrobkov s pôvodom v Číne a Indii. Tento podnet podporili ďalší dvaja výrobcovia výrobkov z liatiny z Únie (títo deväti výrobcovia sa ďalej označujú ako „osoby, ktoré podali podnet“).
- 15 Dňa 10. decembra 2016 Komisia uverejnila oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Indii (Ú. v. EÚ C 461, 2016, s. 22). Výrobok, ktorého sa týkalo toto konanie, zodpovedá kanalizačným poklopom. V bode 2 tohto oznámenia bol definovaný ako určité výrobky z liatiny s lamelárnou štruktúrou grafitu, tiež nazývanou „sivá liatina“ alebo z liatiny s guľôčkovým grafitom, tiež nazývanou „tvárna liatina“, a ich časti a súčasti, používané na zakrytie a/alebo umožnenie prístupu do podzemných alebo podpovrchových systémov a umožňujúce fyzický prístup a/alebo pohľad do takýchto systémov (ďalej len „dotknutý výrobok“).
- 16 Prešetrovanie dumpingu a ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. októbra 2015 do 30. septembra 2016 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie príslušných trendov na účely posúdenia ujmy sa týkalo obdobia od 1. januára 2013 do 30. septembra 2016 (ďalej len „posudzované obdobie“).
- 17 CCCME je združenie založené podľa čínskeho práva, ktorého členovia sú čínski vyvážajúci výrobcovia dotknutého výrobku. Zúčastnilo sa antidumpingového konania týkajúceho sa dovozov dotknutého výrobku. Ďalších deväť odvolateľiek sú čínski vyvážajúci výrobcovia dotknutého výrobku, z ktorých dvoch vybrala Komisia ako súčasť vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov použité na účely tohto konania.
- 18 Komisia prijala 16. augusta 2017 vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1480, ktorým sa ukladá predbežné antidumpingové clo na dovoz určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 211, 2017, s. 14; ďalej len „predbežné nariadenie“).
- 19 Dňa 29. januára 2018 Komisia prijala sporné nariadenie, ktorým uložila konečné antidumpingové clo na dovoz určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Číne.

III. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 20 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. apríla 2018 sa odvolateľky domáhali zrušenia sporného nariadenia.
- 21 Uznesením z 24. októbra 2018 predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel žiadosti o vstup do konania spoločnostiam EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation, predtým Saint-Gobain PAM, a Ulefos Oy (ďalej len „vedľajší účastníci konania“) ako vedľajších účastníkov konania podporujúcich návrhy Komisie.
- 22 Na podporu svojej žaloby na Všeobecnom súde odvolateľky uviedli šesť žalobných dôvodov. Komisia spochybňovala tak prípustnosť, ako aj dôvodnosť tejto žaloby.

- 23 Pokiaľ ide o prípustnosť uvedenej žaloby, v rámci tohto odvolania sú relevantné len posúdenia Všeobecného súdu týkajúce sa na jednej strane oprávnenia CCCME konať pred súdom vo svojom vlastnom mene a v mene svojich členov a na druhej strane splnomocnení udelených ďalšími deviatimi odvolateľkami svojim advokátom na ich zastupovanie pred súdom.
- 24 Pokiaľ ide o oprávnenie združenia CCCME konať pred súdom vo svojom vlastnom mene s cieľom chrániť svoje procesné práva, Komisia uvádza, že CCCME nemalo toto postavenie, pretože procesné práva mu boli udelené omylom počas správneho konania. Všeobecný súd zamietol túto námietku, keďže sa v podstate domnieval, že počas celého správneho konania sa CCCME považovalo za zainteresovanú stranu, ktorému bolo potrebné priznať procesné práva a že omyl v tejto súvislosti, za predpokladu, že by sa uznal, nemôže mať vplyv na to, čo bolo uznané a udelené počas správneho konania.
- 25 Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu združenia CCCME konať v mene svojich členov pred súdom, Všeobecný súd zamietol námietku Komisie, podľa ktorej CCCME nemôže zastupovať svojich členov pred súdom, pretože nie je zastupujúcim združením v zmysle právnej tradície spoločnej členskými štátom. Podľa Všeobecného súdu sa taká požiadavka nevyžaduje na to, aby združenie mohlo konať v mene svojich členov pred súdmi Únie.
- 26 Pokiaľ ide o splnomocnenia udelené deviatimi ďalšími odvolateľkami svojim advokátom, Komisia tvrdila, že neboli platné z dôvodu, že nebola jasne identifikovaná funkcia osôb, ktoré ich podpísali, a že právomoc týchto osôb podpísať tieto splnomocnenia nebola preukázaná. Všeobecný súd zamietol túto námietku, keďže sa domnieval, že jeho rokovací poriadok nepožaduje dôkaz o tom, že poverenie udelila advokátovi osoba oprávnená na tento účel.
- 27 Pokiaľ ide o dôvodnosť žaloby odvolateľiek, na účely tohto odvolania sú relevantné len posúdenia Všeobecného súdu týkajúce sa prvej a piatej časti prvého žalobného dôvodu, druhej a tretej časti druhého žalobného dôvodu, ako aj druhej a tretej časti tretieho žalobného dôvodu.
- 28 V rámci svojho posúdenia prvej časti prvého žalobného dôvodu, Všeobecný súd zamietol výhrady odvolateľiek týkajúce sa úprav, ktoré Komisia vykonala na údajoch Štatistického úradu Európskej únie (Eurostat), zatriedených podľa kontrolných čísel výrobkov (KČV), s cieľom pristúpiť k výpočtu objemu dovozov, ktoré boli predmetom dumpingu, podľa článku 3 základného nariadenia.
- 29 V rámci svojho posúdenia piatej časti prvého žalobného dôvodu Všeobecný súd zamietol výhradu odvolateľiek, podľa ktorej na výpočet ujmy, ktorú utrpela Saint-Gobain PAM, mala Komisia použiť ceny účtované za ďalší predaj v rámci skupiny spoločností, ktorej súčasťou je tento výrobca, pričom neposúdila nezávislosť týchto cien.
- 30 Druhou časťou svojho druhého žalobného dôvodu odvolateľky tvrdili, že Komisia nesprávne odmietla vykonať analýzu po segmentoch s cieľom preukázať príčinnú súvislosť medzi dovozmi, ktoré boli predmetom dumpingu a konštatovanou ujmou. V odpovedi na toto tvrdenie Všeobecný súd v podstate konštatoval, že analýza po segmentoch sa nevyžaduje, ak sú výrobky dostatočne zameniteľné a že ani príslušnosť výrobkov k rôznym škálam výrobkov, ani skutočnosť, že spotrebitelia vyjadrili prednosť, alebo preferencie pre určité výrobky, nestačí na preukázanie absencie ich zameniteľnosti, a teda toho, že je vhodné vykonať takú analýzu.

- 31 Treťou časťou ich druhého žalobného dôvodu odvolateľky vytýkali Komisii najmä to, že dostatočne neohodnotila dôležitosť cenového podhodnotenia vzhľadom na skutočnosť, že v 37,4 % celkových predajov vykonaných v Únii výrobcami z Únie zaradenými do vzorky, sa nekonštatovalo žiadne cenové podhodnotenie. Všeobecný súd zamietol túto časť, pričom konštatoval, že keďže dotknutý výrobok zahŕňa rôzne typy výrobkov, ktoré zostávajú zameniteľné, existencia rozpätia cenového podhodnotenia v rozmedzí od 31,6 do 39,2 %, ktoré sa týka 62,6 % predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky, sa zdala dostatočná na konštatovanie existencie významného cenového podhodnotenia v zmysle článku 3 ods. 3 základného nariadenia.
- 32 Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod založený na porušení procesných práv odvolateľiek z dôvodu, že im neboli oznámené základné informácie potrebné na obranu ich záujmov, Všeobecný súd ho považoval za prípustný v rozsahu, v akom ho uviedlo CCCME vo svojom vlastnom mene. Naopak, bol zamietnutý v rozsahu, v akom ho uviedli členovia združenia CCCME a ďalších deväť odvolateľiek z dôvodu, že títo členovia a tieto odvolateľky sa nezúčastnili na prešetrovaní alebo neformulovali žiadosti o oznámenie informácií vo veci. Všeobecný súd tiež zamietol tvrdenie odvolateľiek, podľa ktorého počas tohto prešetrovania CCCME uplatňovalo procesné práva uvedených členov a uvedených odvolateľiek v ich mene z dôvodu, že CCCME konalo ako subjekt zastupujúci predmetné čínske výrobné odvetvie ako celok a nie niektorých zo svojich členov individuálne.
- 33 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto tretieho žalobného dôvodu, CCCME prostredníctvom druhej a tretej časti uvedeného žalobného dôvodu uplatňovalo, že Komisia porušila jeho procesné práva, keď mu neposkytlo na jednej strane určité údaje v súhrnnej forme, týkajúce sa najmä výpočtov normálnej hodnoty, účinkov čínskych dovozov na cenu a úroveň eliminácie ujmy, ako aj na druhej strane odhady týkajúce sa makroekonomických ukazovateľov, informácií o porovnaní medzi dovezenými výrobkami a výrobkami indických výrobcov a výrobcov z Únie, ako aj výpočty týkajúce sa objemu dovozov pochádzajúcich z dotknutých tretích krajín. Všeobecný súd zamietol túto druhú a tretiu časť, keďže sa v podstate domnieval, že Komisia predložila CCCME údaje, ktoré mu umožňovali účinne brániť svoje záujmy.
- 34 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom žaloby odvolateľiek zamietol.

IV. Návrhy účastníkov konania

- 35 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa ich týka,
 - uložil Komisii povinnosť znášať trovy konania tak na Všeobecnom súde, ako aj na Súdnom dvore, vrátane trov vynaložených odvolateľkami, a
 - uložil vedľajším účastníkom konania povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.
- 36 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bola žaloba na prvom stupni vyhlásená za prípustnú,

- vyhlásil žalobu podanú na prvom stupni za neprípustnú,
- zamietol odvolanie a
- uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.

37 Vedľajší účastníci konania navrhujú, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie v celom rozsahu,
- vyhlásil, že CCCME nemôže byť zastupujúcim združením na účely základného nariadenia a
- uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.

V. O odvolaní

- 38 Odvolateľky na podporu svojho odvolania uvádzajú päť odvolacích dôvodov. Prvý a štvrtý odvolací dôvod sa týkajú chýb, ktorých sa Všeobecný súd dopustil, keď nekonštatoval, že Komisia porušila článok 3 ods. 2, 3 a 5 až 7 základného nariadenia pri prijatí sporného nariadenia. Svojím piatym odvolacím dôvodom odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd mylne vyhlásil za čiastočne neprípustný tretí žalobný dôvod ich žaloby pred Všeobecným súdom, založený na porušení ich procesných práv a že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posúdení týchto práv pri uplatnení článku 6 ods. 7, článku 19 ods. 1 a 2, ako aj článku 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia.
- 39 Komisia a vedľajší účastníci konania zastávajú názor, že žaloba odvolateľiek na prvom stupni mala byť vyhlásená za neprípustnú a že v každom prípade ich odvolanie je nedôvodné.

A. O prípustnosti žaloby na Všeobecnom súde

- 40 Komisia uvádza, že žaloba na prvom stupni bola neprípustná z dôvodu, že CCCME nemalo postavenie, aby pred súdom konalo vo vlastnom mene, že nemalo právomoc zastupovať pred súdom svojich členov a že ďalších deväť odvolateľiek riadne nespĺnomocnilo svojich advokátov.
- 41 Odvolateľky spochybňujú tieto tvrdenia z dôvodu, že tým, že Komisia žiada Súdny dvor, aby zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom vyhlásil žalobu na prvom stupni za prípustnú, a aby túto žalobu vyhlásil za neprípustnú, Komisia formuluje vzájomné odvolanie bez dodržania požiadaviek stanovených v článku 176 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 42 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že otázky týkajúce sa prípustnosti žaloby o neplatnosť predstavujú otázky verejného poriadku, ktoré súdom Únie prislúcha skúmať kedykoľvek a dokonca aj z úradnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. februára 2014, Stichting Woonlinie a i./Komisia, C-133/12 P, EU:C:2014:105, bod 32, ako aj z 2. septembra 2021, Ja zum Nürburgring/Komisia, C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 53 a citovanú judikatúru).
- 43 Z toho vyplýva, že v rámci preskúmania odvolania môže Súdny dvor posúdiť prípustnosť žaloby na prvom stupni nezávisle od skutočnosti, že táto bola spochybnená účastníkom konania, ktorý predložil vyjadrenie k odvolaniu bez toho, aby predložil vzájomné odvolanie podľa článku 176

ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 56 až 59, ako aj citovanú judikatúru).

- 44 Preto námietku odvolateľiek uvedenú v bode 41 tohto rozsudku treba zamietnuť.

1. O aktívnej legitímácii CCCME konať vo svojom vlastnom mene

a) Argumentácia účastníkov konania

- 45 Komisia uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 52 až 75 napadnutého rozsudku zastával názor, že uznanie CCCME ako združenia zastupujúceho výrobcov počas správneho konania postačuje na preukázanie, že podmienka, podľa ktorej musí byť žalobca priamo a osobne dotknutý aktom, ktorý je predmetom jeho žaloby, stanovenej v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, je vo vzťahu k združeniu CCCME splnená. Otázka, či subjekt má aktívnu legitímáciu konať pred Všeobecným súdom, nezávisí od priznania tejto aktívnej legitímácie tomuto subjektu počas správneho konania, ale od pravidiel uplatniteľných vo veci. Všeobecnému súdu tak samotnému prislúchalo overiť, či CCCME spĺňalo podmienky požadované na to, aby sa považovalo za zastupujúce združenie v súlade so základným nariadením a malo preto aktívnu legitímáciu konať pred súdom vo svojom vlastnom mene.
- 46 Vedľajší účastníci konania sa pripájajú k tvrdeniam Komisie a uvádzajú, že CCCME nie je zastupujúce združenie čínskych vyvážajúcich výrobcov dotknutého výrobku, ale subjekt kontroly týchto vyvážajúcich výrobcov čínskou vládou. CCCME koná pod dohľadom, riadením a odborným vedením ministerstva občianskych vecí a ministerstva obchodu Čínskej ľudovej republiky.
- 47 Odvolateľky zastávajú názor, že CCCME je zastupujúcim združením v zmysle základného nariadenia a že je teda zainteresovanou stranou uvádzanou týmto nariadením. Bolo za také považované Komisiou tak počas prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, ako aj v iných skorších antidumpingových prešetrovaniach. Z dôvodov, ktoré uviedol Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, CCCME je priamo a osobne dotknuté sporným nariadením.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 48 Na úvod treba pripomenúť, že prípustnosť žaloby podanej fyzickou alebo právnickou osobou proti aktu, ktorý jej nebol určený, sa v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ viaže na podmienku, že táto osoba má aktívnu legitímáciu, ktorá je prítomná v dvoch prípadoch. Na jednej strane takáto žaloba môže byť podaná pod podmienkou, že tento akt sa danej osoby priamo a osobne týka. Na druhej strane takáto osoba môže podať žalobu voči regulačnému aktu, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia, ak sa jej priamo týka (rozsudok zo 16. marca 2023, Komisia/Jiangsu Seraphim Solar System a Rada/Jiangsu Seraphim Solar System a Komisia, C-439/20 P a C-441/20 P, EU:C:2023:211, bod 53, ako aj citovaná judikatúra).
- 49 Svojou námietkou neprípustnosti Komisia zastáva názor, že pri preskúmaní prvého z týchto dvoch prípadov Všeobecný súd mylne rozhodol, že CCCME bolo oprávnené konať pred súdom vo svojom vlastnom mene s cieľom chrániť svoje procesné práva. V bodoch 52 až 75 napadnutého rozsudku Všeobecný súd založil svoje posúdenie aktívnej legitímácie CCCME konať vo svojom vlastnom mene na skutočnosti, že počas antidumpingového konania, ktoré viedlo k prijatiu

sporného nariadenia, mu Komisia tieto práva udelila. Neoveril však zákonnosť takéhoto udelenia. Udelenie uvedených práv združeniu CCCME bolo nezákonné, pretože CCCME nebolo zastupujúcim združením v zmysle základného nariadenia, ale zosobnením čínskeho štátu.

- 50 Podľa ustálenej judikatúry iné subjekty ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich osobne týka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, iba ak má toto rozhodnutie pre nich účinky z dôvodu ich určitých osobitných vlastností alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudok z 12. júla 2022, Nord Stream 2/Parlament a Rada, C-348/20 P, EU:C:2022:548, bod 156, ako aj citovaná judikatúra).
- 51 Medzi osobami, ktoré môžu byť individualizované aktom Únie z rovnakého dôvodu ako adresáti rozhodnutia, figurujú osoby, ktoré sa zúčastnili na procese prijímania tohto aktu. Skutočnosť, že sa osoba zúčastní na procese prijímania takého aktu, ju môže individualizovať vo vzťahu k dotknutému aktu len v prípade, že v prospech tejto osoby sa na základe právnej úpravy Únie stanovili procesné záruky (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 1983, Fediol/Komisia, 191/82, EU:C:1983:259, bod 31, a uznesenie zo 17. februára 2009, Galileo Lebensmittel/Komisia, C-483/07 P, EU:C:2009:95, bod 53). Presný rozsah práva jednotlivca na podanie žaloby proti aktu Únie totiž závisí od právneho postavenia, ktoré mu priznáva právo Únie, ktoré má chrániť takto priznané oprávnené záujmy (rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 107, ako aj citovaná judikatúra).
- 52 Z toho vyplýva, že procesné práva treba legálne priznať osobe, aby sa mohla považovať za osobne dotknutú týmito právami a aby mohla podať žalobu o neplatnosť proti aktu prijatému pri porušení uvedených práv.
- 53 V prejednávanej veci vo svojom vyjadrení k žalobe pred Všeobecným súdom Komisia spochybnila prípustnosť žaloby, ktorú podalo CCCME s cieľom uplatňovať porušenie svojich procesných práv z dôvodu, že nebolo zainteresovanou stranou, ktorej by takéto práva boli udelené základným nariadením. Preto na posúdenie prípustnosti tejto žaloby mal Všeobecný súd posúdiť, či toto nariadenie udeľuje CCCME procesné práva.
- 54 V bodoch 53 až 60 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd konštatoval, že CCCME bolo osobne dotknuté sporným nariadením z dôvodu, že počas celého konania, ktoré viedlo k prijatiu tohto nariadenia, ho Komisia považovala za zainteresovanú stranu zastupujúcu najmä čínske odvetvie výroby výrobkov z liatiny, pretože mu boli poskytnuté procesné práva zahŕňajúce právo na prístup k spisu o prešetrovaní, právo aby mu boli oznámené predbežné a konečné závery, právo predložiť pripomienky k nim, ako aj právo zúčastniť sa na dvoch vypočutiach organizovaných v rámci tohto konania.
- 55 V dôsledku toho treba konštatovať, že Všeobecný súd opomenul preskúmať zákonnosť udelenia týchto procesných práv združeniu CCCME, a preto sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď skúmal, či podmienka, podľa ktorej musí byť žalobca osobne dotknutý aktom, ktorý je predmetom jeho žaloby, uvedenej v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, bola vo vzťahu k združeniu CCCME splnená.
- 56 Toto konštatovanie nie je spochybnené úvahou Všeobecného súdu uvedenou v bode 64 napadnutého rozsudku, podľa ktorej aj keby bolo pochybenie, ktorého sa dopustila Komisia udelením uvedených práv združeniu CCCME preukázaný, nemôže negovať to, čo bolo uznané a priznané počas správneho konania, o to viac, ak po jeho ukončení Komisia má stále možnosť

zrušiť sporné nariadenie a obnoviť toto konanie, čím napraví toto pochybenie vo fáze, v ktorej k nemu došlo. Rozhodnutia prijaté Komisiou počas správneho konania a možnosť Komisie napraviť ich totiž nemôžu mať účinok na obmedzenie preskúmania prípustnosti žaloby, ktorá je mu predložená, súdom Únie.

- 57 Rovnaké nesprávne právne posúdenie je uvedené v preskúmaní Všeobecného súdu v bodoch 71 až 75 napadnutého rozsudku, týkajúcom sa podmienky, podľa ktorej žalobca musí byť priamo dotknutý aktom, ktorý je predmetom jeho žaloby, stanovenej v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, keďže toto preskúmanie je tiež založené na udelení procesných práv Komisiou CCCME počas správneho konania.
- 58 Tieto nesprávne posúdenia však môžu mať za dôsledok neprípustnosť žaloby združenia CCCME v jeho vlastnom mene, iba ak je preukázané, že predmetné procesné práva mu nemohli byť legálne priznané. Preto treba posúdiť, či podľa základného nariadenia, tieto práva mali byť CCCME poskytnuté.
- 59 V tejto súvislosti sa CCCME domnieva, že základné nariadenie mu udeľuje také práva, pretože je zastupujúcim združením dovozcov alebo vývozcov dotknutého výrobku.
- 60 Hoci článok 5 ods. 11, článok 6 ods. 7 a článok 20 ods. 1 a 2, ako aj článok 21 ods. 2 základného nariadenia udeľujú zastupujúcim združeniam dovozcov alebo vývozcov výrobku, ktorý je predmetom dumpingu, určité procesné práva, toto nariadenie nedefinuje pojem „zastupujúce združenie dovozcov alebo vývozcov“, ktorý obsahujú tieto ustanovenia.
- 61 V súlade s ustálenou judikatúrou treba teda vykladať tento pojem s prihliadnutím nielen na znenie ustanovení, v ktorých sa uvádza, ale aj na kontext, do ktorého tieto ustanovenia patria, a ciele sledované právnou úpravou, ktorej sú súčasťou [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Venezuela/Rada (Vplyv na tretie štáty), C-872/19 P, EU:C:2021:507, bod 42 a citovanú judikatúru]. Okrem toho vzhľadom na prednosť medzinárodných zmlúv, ktoré uzavrela Únia, pred sekundárnou právnou úpravou Únie, sa uvedený pojem má vykladať v čo najširšej miere v súlade s týmito zmluvami, medzi ktoré patrí antidumpingová dohoda (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2022, Yieh United Steel/Komisija, C-79/20 P, EU:C:2022:305, bod 101 a citovanú judikatúru).
- 62 Podľa doslovného výkladu pojem „združenie zastupujúce dovozcov alebo vývozcov“ označuje zoskupenie osôb, ktoré zastupuje dovozcov alebo vývozcov vo všeobecnosti.
- 63 Z toho v prvom rade vyplýva, že tento pojem neoznačuje osoby alebo subjekty, zastupujúce iné záujmy, než záujmy dovozcov alebo vývozcov, ako sú najmä štátne záujmy. Tento výklad je potvrdený aj kontextom, do ktorého patrí uvedený pojem. Článok 5 ods. 11, článok 6 ods. 7 a článok 20 ods. 1 základného nariadenia totiž označujú „združenia zastupujúce dovozcov a vývozcov“ na jednej strane, a „orgány“ alebo „zástupcov“ krajiny vývozu na strane druhej, ako odlišné zainteresované strany v antidumpingovom konaní.
- 64 Cieľ základného nariadenia, ktorým je umožniť Komisii zaviesť primerané antidumpingové clá pri dodržaní zásady riadnej správy vecí verejných tiež potvrdzuje uvedený výklad. Tento cieľ si vyžaduje, aby Komisia mohla poznať názory rôznych zainteresovaných strán zúčastňujúcich sa na antidumpingovom konaní. Odôvodnenie 12 tohto nariadenia stanovuje, že tieto zainteresované strany majú mať dostatočnú príležitosť predložiť všetky relevantné dôkazy a obhajovať svoje záujmy. Dôkazy, ktoré môžu predložiť zastupujúce združenia dovozcov alebo vývozcov

a zástupcovia krajiny vývozu, ako aj ich príslušné záujmy sa nevyhnutne nezhodujú. Na jednej strane tieto združenia bránia obchodné a priemyselné záujmy dovozcov alebo vývozcov, zatiaľ čo na druhej strane títo zástupcovia sa usilujú presadzovať politické a diplomatické záujmy krajiny vývozu.

- 65 Predmetný výklad je okrem toho v súlade s článkom 6.11 antidumpingovej dohody, keďže tento článok rozlišuje medzi zainteresovanými stranami, ktorých sa týka táto dohoda, vlády vyvážajúcich štátov, ktoré sú členmi uvedenej dohody, profesijné, obchodné alebo podnikateľské združenia, ktorých väčšina členov vyváža alebo dováža výrobok, ktorý je predmetom antidumpingového prešetrovania.
- 66 Z voľby normotvorcu Únie rozlišovať medzi zastupujúcimi združeniami dovozcov alebo vývozcov a orgánmi, ako aj zástupcami krajiny vývozu vyplýva, že na to, aby sa mohol považovať za zastupujúce združenie v zmysle ustanovení uvedených v bode 63 tohto rozsudku, subjekt, ktorý sa ako taký prezentuje, nesmie podliehať zásahom štátu vývozu, ale naopak, musí disponovať potrebnou nezávislosťou vo vzťahu k tomuto štátu s cieľom účinne konať v postavení zástupcu všeobecných a kolektívnych záujmov dovozcov alebo vývozcov a nie ako hovorca uvedeného štátu.
- 67 Táto nezávislosť zastupujúcich združení uvedených v základnom nariadení odráža nezávislosť, ktorá je priznaná združeniam v zmysle slobody združovania definovanej v článku 12 Charty základných práv Európskej únie, keďže táto priznáva združeniam právo vyvíjať svoju činnosť a fungovať bez neodôvodneného štátneho zásahu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2020, Komisia/Maďarsko (Transparentnosť združení), C-78/18, EU:C:2020:476, body 110 až 113]. Takáto podobnosť sa však obmedzuje na absenciu zásahu dotknutého štátu, ktorým sa ukončuje zastupovanie všeobecných a kolektívnych záujmov dovozcov alebo vývozcov združením, keďže toto nariadenie má za cieľ prebrať pravidlá antidumpingovej dohody, ktorej cieľom je podpora svetového obchodu a nie sloboda združovania.
- 68 Po druhé z doslovného výkladu a z kontextu pojmu „združenie zastupujúce dovozcov alebo vývozcov“ uvedeného v bodoch 62 a 63 tohto rozsudku vyplýva, že cieľ takého združenia musí zahŕňať zastupovanie dovozcov alebo vývozcov výrobku, ktorý je predmetom antidumpingového prešetrovania. Toto zastupovanie si vyžaduje, aby medzi členmi takého združenia figuroval značný počet dovozcov alebo vývozcov tohto výrobku. Okrem toho si vyžaduje, aby dovozy alebo vývozy uvedeného výrobku týmito členmi boli značné, tak aby dotknuté združenie mohlo mať predstavu o charakteristikách činnosti dovozcov alebo vývozcov toho istého výrobku vo všeobecnosti.
- 69 Tento výklad potvrdzuje cieľ sledovaný základným nariadením, uvedený v bode 64 tohto rozsudku, ktorý si vyžaduje účasť zastupujúcich združení dovozcov alebo vývozcov ako zainteresovaných strán na antidumpingovom konaní. Záujmy týchto združení totiž môžu byť legitímne iba pod podmienkou, že tieto združenia skutočne zastupujú dovozcov alebo vývozcov výrobku, ktorý je predmetom dumpingu.
- 70 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy pojem „združenia zastupujúce dovozcov alebo vývozcov“ v zmysle uvedeného nariadenia treba chápať tak, že označuje zoskupenie, ktorého cieľ zahŕňa zastupovanie kolektívnych a všeobecných záujmov dovozcov alebo vývozcov výrobku, ktorý je predmetom dumpingu, čo si vyžaduje, aby toto zoskupenie na jednej strane bolo nezávislé od štátnych orgánov na účel, aby mohlo zabezpečiť toto zastupovanie a, na druhej strane medzi svojimi členmi malo významný počet dovozcov alebo vývozcov, ktorých dovozy alebo vývozy tohto výrobku sú značné.

- 71 Keďže žalobcovi prislúcha predložiť dôkaz o svojej aktívnej legitímácii, v danom prípade CCCME prislúchalo preukázať, že bolo takýmto zastupujúcim združením dovozcov a vývozcov dotknutého výrobku.
- 72 V tejto súvislosti CCCME vo svojej žalobe pred Všeobecným súdom uvádza, že medzi jeho členov patrí 19 vyvážajúcich výrobcov dotknutého výrobku, ktorým bolo sporným nariadením uložené antidumpingové clo. Okrem toho zo stanov združenia CCCME vyplýva, že je neziskovou spoločenskou organizáciou založenou dobrovoľne podnikmi a inštitúciami zaregistrovanými v Číne, pôsobiacimi v dovoze a vývoze, investovaní a spolupráci v odvetví strojov a elektronických výrobkov (článok 2), a že jeho cieľ je najmä ochraňovať práva a legitímne záujmy svojich členov, ako aj podporovať zdravý rozvoj strojárskoho a elektronického priemyslu (článok 3). V dôsledku toho CCCME zahŕňa vývozcov výrobkov, ktoré sú predmetom dumpingu, a je oprávnené chrániť ich záujmy.
- 73 Ako však uvádza Komisia, stanovy CCCME uvádzajú, že združenie sa nachádza pod dohľadom, riadením a obchodným vedením dvoch ministerstiev Čínskej ľudovej republiky (článok 4) a že svoje relevantné činnosti vykonáva v súlade so zadaniami a povoleniami čínskej vlády (článok 6 ods. 2). Tieto prvky teda potvrdzujú, že CCCME nedisponuje dostatočnou nezávislosťou vo vzťahu k čínskym štátnym orgánom, aby sa mohlo považovať za „zastupujúce združenie“ vývozcov dotknutého výrobku.
- 74 Okrem toho CCCME nepredložilo dôkaz, že zastupuje dovozcov alebo vývozcov dotknutého výrobku. Počas konania pred Všeobecným súdom Komisia poznamenala, že CCCME bolo aktívne vo všetkých odvetviach strojárstva a elektroniky a že malo viac ako 10 000 členov. Navyše, konfrontované počas tohto konania s námietkou Komisie, podľa ktorej nezastupovalo značný počet vyvážajúcich výrobcov dotknutého výrobku, CCCME sa obmedzilo na odkaz po prvé na odôvodnenie 25 sporného nariadenia, v ktorom Komisia zastávala názor, že zastupuje čínske odvetvie zlievarenstva, a po druhé dôkaz o vstupe 19 vyvážajúcich výrobcov dotknutého výrobku, figurujúci v prílohe A.4 žaloby pred Všeobecným súdom, s uvedením, že tento počet je značný. Okrem toho v ich odpovedi na otázky Súdneho dvora odvolateľky uviedli, že Komisii oznámili zoznam 58 čínskych vyvážajúcich výrobcov liatin, ktorí sú členmi CCCME. Tento zoznam však nebol predložený pred súdmi Únie a odvolateľky nespresnili množstvo dotknutých výrobkov vyvázaných týmito členmi. Z toho vyplýva, že CCCME nepreukázalo, ani že medzi svojimi členmi má značné množstvo dovozcov alebo vývozcov dotknutého výrobku, ani že vývozy tohto výrobku jeho členmi boli významné.
- 75 Preto CCCME nemalo aktívnu legitímáciu podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, takže žalobu, ktorú podalo vo svojom vlastnom mene, treba zamietnuť ako neprípustnú a Všeobecný súd mylne skúmal žalobné dôvody založené na porušení procesných práv združenia CCCME uvádzané na podporu tejto žaloby.

2. O právomoci združenia CCCME zastupovať svojich členov pred súdom

a) Argumentácia účastníkov konania

- 76 Komisia tvrdí, že v bodoch 98 až 103 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že nie je potrebné, aby združenie bolo organizované demokraticky, aby mohlo konať pred súdom v mene svojich členov. Podľa Komisie profesijné združenie nemôže byť predstaviteľom štátu organizovaným na základe komunistického

režimu jednej strany, pretože v takom prípade bude toto združenie povinné brániť záujmy svojich členov, tak ako sú týmito členmi demokraticky definované, voči štátu, ktorého je predstaviteľom. Konceptia, podľa ktorej je profesijné združenie súčasťou štátu a zároveň bráni kolektívne záujmy svojich členov voči tomuto štátu, nie je v súlade so základnými zásadami zastupiteľskej demokracie, ktoré sú spoločné pre členské štáty. Okrem toho zohľadnenie osobitných črt krajiny, v ktorej je združenie založené, by bolo v rozpore so zásadou stanovenou v článku 3 ods. 5 ZEÚ, podľa ktorej Európska únia vo svojich vzťahoch so zvyškom sveta potvrdzuje a podporuje svoje hodnoty.

77 CCCME spochybňuje argumentáciu Komisie.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

78 Komisia tvrdí, že v bodoch 98 až 103 napadnutého rozsudku Všeobecný súd mylne zamietol námietku neprípustnosti založenú na neprípustnosti žaloby v rozsahu, v akom ju podalo CCCME v mene svojich členov. Podľa Komisie totiž, keďže CCCME je predstaviteľom Čínskej ľudovej republiky a nie je organizované demokratickým spôsobom, nemôže podať žalobu o neplatnosť v mene niektorých svojich členov.

79 Na úvod treba poznamenať, že otázka, či združenie môže zastupovať svojich členov v rámci žaloby o neplatnosť pred súdmi Únie, je otázkou odlišnou od otázky, či je „zastupujúcim združením dovozcov alebo vývozcov“ v zmysle základného nariadenia.

80 Pokiaľ ide o prvú otázku, z ustálenej judikatúry vyplýva, že združenie poverené obranou kolektívnych záujmov určitých podnikov môže v zásade podať žalobu o neplatnosť podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ iba v prípade, že môže tvrdiť, že má na veci vlastný záujem, alebo v prípade, že podniky, ktoré zastupuje, alebo aspoň niektoré z nich, majú samostatnú aktívnu legitímáciu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. marca 2018, European Union Copper Task Force/Komisia, C-384/16 P, EU:C:2018:176, bod 87 a citovanú judikatúru).

81 Podľa tohto ustanovenia teda žaloba podaná združením, ktoré koná v mene jedného alebo viacerých svojich členov oprávnených podať prípustnú žalobu, je prípustná (rozsudok z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 39 a citovaná judikatúra).

82 Ako to Všeobecný súd správne poznamenal v bode 84 napadnutého rozsudku, možnosť priznaná združeniu, konať pred súdom v mene svojich členov, má za cieľ umožniť efektívnejší výkon spravodlivosti, predchádzajúc podaniu veľkého počtu žalôb proti tým istým aktom zo strany jeho členov.

83 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na to, aby združenie mohlo platne podať žalobu pred súdmi Únie v mene svojich členov, je po prvé dôležité, aby fyzické alebo právnické osoby, v mene ktorých koná, boli jeho členmi, po druhé, aby malo spôsobilosť konať pred súdom v ich mene, po tretie, aby táto žaloba bola podaná v ich mene, po štvrté, aby aspoň jeden z členov, v mene ktorých združenie koná, mohol sám podať prípustnú žalobu a po piate, aby členovia, v mene ktorých koná, nepodali paralelnú žalobu pred súdmi Únie.

84 V rozpore s tým, čo uvádza Komisia, zastupovanie členov združenia pred súdom týmto združením si okrem piatich podmienok uvedených v predchádzajúcom bode nevyžaduje, aby toto združenie bolo organizované demokraticky. Pri skúmaní pojmu „právnická osoba“ uvedeného v článku 263

štvrtom odseku ZFEÚ totiž Súdny dvor konštatoval, že tento pojem zahŕňa tak súkromné právnické osoby, ako aj verejné subjekty a tretie štáty bez toho, aby spomenul alebo zohľadnil ich demokratickú organizáciu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Venezuela/Rada (Vplyv na tretie štáty), C-872/19 P, EU:C:2021:507, body 41 až 52]. Z toho vyplýva, že aktívna legitimácia týchto osôb, subjektov a štátov na základe tohto ustanovenia nezávisí od takej organizácie.

- 85 V kontexte sporu, ktorého predmetom je zrušenie nariadenia zavádzajúceho konečné antidumpingové clo, tak Súdny dvor rozhodol, ako to správne poznamenal Všeobecný súd v bode 99 napadnutého rozsudku, že skutočnosť, že niektorí členovia združenia nedisponujú hlasovacím právom alebo iným nástrojom, ktorý by im umožnil presadzovať svoje záujmy v rámci tohto združenia, nestačí na preukázanie, že cieľom uvedeného združenia nie je zastupovať takýchto členov. Takáto absencia teda nie je prekážkou toho, aby uvedené združenie podalo žalobu o neplatnosť v mene svojich členov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 120 až 125).
- 86 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, v bodoch 98 až 103 napadnutého rozsudku rozhodol, že právo združenia podať v mene svojich členov žalobu nebolo podriadené podmienke týkajúcej sa „reprezentatívnosti tohto združenia v zmysle spoločnej právnej tradície členských štátov“, a teda v podstate jeho demokratickej povahe a organizácii.
- 87 Preto musí byť námietka neprípustnosti podaná Komisiou voči žalobe, ktorú pred Všeobecným súdom podalo CCCME v mene svojich členov, zamietnutá.

3. O právoplatnosti splnomocnení udelených ostatnými deviatimi odvolateľkami svojim advokátom

a) Argumentácia účastníkov konania

- 88 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 133 až 137 napadnutého rozsudku, keď uviedol, že žaloby ostatných deviatich odvolateľiek boli prípustné, hoci Komisia spochybňovala právoplatnosť splnomocnení udelených týmito odvolateľkami svojim advokátom. Podľa Komisie Všeobecný súd nemohol odmietnuť také spochybnenie z dôvodu, že jeho rokovací poriadok nepožaduje dôkaz o tom, že splnomocnenie udelila advokátovi osoba oprávnená na tento účel. V prípade spochybnenia povinnosť overiť toto splnomocnenie prislúchajúca Všeobecnému súdu vyplýva z článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.
- 89 Odvolateľky popierajú tvrdenia Komisie.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

- 90 Komisia tvrdí, že žaloby ostatných deviatich odvolateľiek boli neprípustné, pretože splnomocnenia označujúce ich advokátov obsahovali chyby a že Všeobecný súd nemohol zamietnuť námietku neprípustnosti, ktorú uviedla v tejto súvislosti, odvolávajúc sa na skutočnosť, že jeho rokovací poriadok nevyžaduje dôkaz o tom, že tieto splnomocnenia udelila osoba oprávnená na tento účel.

- 91 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 19 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie uplatniteľného na Všeobecný súd v súlade s článkom 53 prvým odsekom tohto štatútu na to, aby mohli konať pred súdmi Únie, právnické osoby, ako je ďalších deväť odvolateľiek, musia byť zastúpené advokátom oprávneným konať pred súdom členského štátu, alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3).
- 92 Pokiaľ ide o plnomocenstvo udelené takými osobami, článok 51 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že advokáti v prípade, že účastník konania, ktorého zastupujú, je právnická osoba podľa súkromného práva, musia predložiť v kancelárii plnomocenstvo udelené touto osobou. Na rozdiel od verzie tohto poriadku uplatniteľnej pred 1. júnom 2015 toto ustanovenie nestanovuje povinnosť takej osoby predložiť dôkaz, že splnomocnenie udelené jej advokátovi bolo riadne vystavené osobou na to oprávnenou.
- 93 Okolnosť, že tento článok 51 ods. 3 nestanovuje túto povinnosť, však nezabavuje Všeobecný súd povinnosti overiť právoplatnosť predmetného splnomocnenia v prípade spochybnenia. Skutočnosť, že v štádiu podania svojej žaloby žalujúca strana nemusí predložiť tento dôkaz, totiž nemá vplyv na povinnosť tejto strany právoplatne splnomocniť svojho advokáta, aby mohol konať pred súdom. Zľahčenie požiadaviek dôkazu v momente podania žaloby nemá vplyv na meritórnú podmienku, podľa ktorej žalobcovia musia byť riadne zastúpení svojimi advokátmi. V prípade spochybnenia právoplatnosti splnomocnenia udeleného účastníkom konania svojmu advokátovi tento účastník konania musí preukázať právoplatnosť tohto splnomocnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. februára 1965, Barge/Vysoký úrad, 14/64, EU:C:1965:13, s. 10).
- 94 Preto, ako to v podstate uviedla generálna advokátka v bodoch 120 a 121 svojich návrhov, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 136 napadnutého rozsudku rozhodol, že keďže jeho rokovací poriadok nevyžaduje dôkaz o tom, že splnomocnenie udelené advokátovi vyhotovil zástupca, ktorý je na tento účel kvalifikovaný, spochybňovanie právoplatnosti splnomocnení udelených advokátom ďalšími deviatimi odvolateľkami zo strany Komisie sa musí zamietnuť.
- 95 Preto treba posúdiť prípustnosť žalôb ostatných deviatich odvolateľiek.
- 96 V tejto súvislosti treba poznamenať, že na podporu svojej námietky neprípustnosti sa Komisia dovoláva na jednej strane skutočnosti, že niektoré osoby, ktoré podpísali predmetné splnomocnenia, nespresnili svoju funkciu a nepripojili dokumenty preukazujúce ich právomoc podpísať takéto akty, ako aj na druhej strane skutočnosti, že niektoré osoby, ktoré podpísali tieto splnomocnenia, ktoré uviedli, že majú funkciu výkonného riaditeľa, generálneho riaditeľa, finančného kontrolóra alebo riaditeľa, nepreukázali, že podľa čínskeho práva sú oprávnené podpísať také splnomocnenia.
- 97 Hoci súdy Únie musia vyžadovať od účastníka konania preukázanie právoplatnosti splnomocnenia udeleného jeho advokátovi, v prípade jeho spochybňovania protistranou, takáto požiadavka je uložená, iba ak je toto spochybňovanie založené na dostatočne konkrétnych a presných indíciách.
- 98 V danom prípade však Komisia neuvádza také indície. Skutočnosť, že niektoré osoby, ktoré podpísali predmetné splnomocnenia, nespresnili svoje funkcie, alebo, ak ich spresnili, nepreukázali, že podľa čínskeho práva boli oprávnené podpísať takéto splnomocnenia, totiž nepredstavuje takéto indície.

- 99 Preto námietku neprípustnosti, vznesenú Komisiou voči žalobám ostatných deviatich odvolateľiek, treba zamietnuť.

4. Záver o prípustnosti žaloby pred Všeobecným súdom

- 100 Vzhľadom na vyššie uvedené treba prijať záver, že žaloba združenia CCCME v mene jeho členov a žaloby ďalších deviatich odvolateľiek pred Všeobecným súdom boli prípustné. Naopak, keďže CCCME nemá aktívnu legitimáciu konať na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, táto žaloba bola neprípustná v rozsahu v akom ju CCCME podalo vo svojom vlastnom mene. Všeobecný súd teda nesprávne skúmal uvedenú žalobu v rozsahu, v akom sa CCCME touto žalobou dovoľovalo porušeniu svojich procesných práv, takže odvolacie dôvody tohto odvolania, týkajúce sa tohto skúmania, sú neprípustné.

B. O veci samej

1. O prvom odvolacom dôvode

a) Argumentácia účastníkov konania

- 101 Svojím prvým odvolacím dôvodom, ktorý obsahuje dve časti, odvolateľky tvrdia, že v bodoch 152 až 211 a 398 až 403 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil chýb pri posúdení objemu dovozov, ktoré sa mali zohľadniť na účel určenia existencie ujmy pri uplatnení článku 3 základného nariadenia.
- 102 Prvou časťou tohto prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd mylne validoval prístup Komisie, podľa ktorej v prejednávanej veci túto ujmu bolo možné určiť extrapoláciou od absolútnych objemov a týkajúcich sa dovozov za roky a referenčné krajiny, na neskoršie roky a iné krajiny. Takáto extrapolácia je založená na neprimeranom, neprijateľnom a neodôvodnenom predpoklade, podľa ktorého objemy a referenčné ceny zostávajú nezmenené v čase a od jednej krajiny k druhej.
- 103 Všeobecný súd sa dopustil chyby najmä v bode 194 napadnutého rozsudku, keď sa dovoľoval zohľadnenia referenčných údajov pre zamietnutie prvej časti prvého žalobného dôvodu žaloby odvolateľiek o neplatnosť, bez toho, aby sa dotkol otázky ich extrapolácie na ostatné roky a iné krajiny. Takýto prístup sa nezakladá na nesporných dôkazoch, ako to vyžaduje článok 3 ods. 2 základného nariadenia. Predpoklad Komisie, podľa ktorého nedošlo k vývoju dovozov, je absurdný, keďže údaje o dovoze sú uvádzané práve na posúdenie tohto vývoja a rozdielov medzi dotknutými krajinami.
- 104 Okrem toho v bode 179 tohto rozsudku Všeobecný súd pochybil, keď zastával názor, že údaje o čínskom vývoze, ktoré poskytlo CCCME, boli irelevantné. Vnútorne neprijateľná povaha predpokladu Komisie, kombinovaná s údajmi o čínskych vývozočoch, ktoré preukazujú nespoľahlivosť tohto predpokladu, dokazujú, že údaje, ktoré zohľadnila Komisia, nepredstavujú nesporné dôkazy v zmysle tohto článku 3 ods. 2 Každý iný prístup by viedol k uloženiu neprimeraného dôkazného bremena.

- 105 Druhou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky zastávajú názor, že Všeobecný súd mylne opomenul konštatovať, že Komisia neskúmala všetky relevantné informácie starostlivo a nestranne, ako to bola povinná urobiť podľa zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti starostlivosti, ako aj na základe povinností, ktoré jej vyplývajú podľa článku 3 ods. 2, 3, 5 až 7 základného nariadenia. Podľa odvolateľiek Všeobecný súd nemohol obmedziť povinnosť Komisie zohľadniť všetky dostupné informácie, dovoľávajúc sa na jednej strane povinnosti Komisie rešpektovať procesné lehoty a na druhej strane skutočnosti, že rešpektovanie týchto povinností musí byť schopné viesť s dostatočne vyššou pravdepodobnosťou k spoľahlivejším výsledkom. Povinnosť vychádzať z nesporných dôkazov a zohľadniť všetky dostupné informácie na získanie týchto dôkazov stanovuje minimálnu normu, nezávisle od akejkoľvek lehoty, a v tomto zmysle predstavuje absolútnu povinnosť. Úvahy uvedené v bode 68 rozsudku z 10. septembra 2015, *Bricmate* (C-569/13, EU:C:2015:572), potvrdzujú taký výklad.
- 106 V bode 200 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd mylne domnieval, že bolo potrebné vziať do úvahy, či plánované údaje mohli s dostatočne veľkou mierou pravdepodobnosti viesť k spoľahlivejším výsledkom, než sú výsledky získané v uplatniteľných lehotách. V skutočnosti po prvé bolo ťažké preukázať takúto mieru pravdepodobnosti pred získaním týchto prvých výsledkov a po druhé jediná lehota uplatniteľná na získanie údajov týkajúcich sa dovozov bola celková doba trvania prešetrovania, ktoré sa natiahlo na pätnásť mesiacov.
- 107 Posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bodoch 199 až 202 tohto rozsudku porušuje povinnosť Komisie skúmať *ex offo* všetky dostupné informácie, keďže toto posúdenie vedie ku konštatovaniu, že Komisia nemusela urobiť absolútne nič na splnenie svojej povinnosti konzultovať všetky dostupné zdroje, z dôvodu, že by to bolo neprimerané. Odvolateľky tiež spochybňujú úvahu Všeobecného súdu nachádzajúcu sa v bode 205 uvedeného rozsudku, podľa ktorej Komisia nebola povinná adresovať žiadosť colným orgánom z dôvodu, že by to predstavovalo značnú pracovnú záťaž a vyžadovalo by si značnú dobu. Podľa odvolateľiek predpokladať, že takáto požiadavka by bola neprimeraná, by popieralo všetok zmysel článku 6 ods. 3 a 4 základného nariadenia.
- 108 V rozpore s posúdeniami Všeobecného súdu uvedenými v bodoch 205 a 206 toho istého rozsudku preskúmanie všetkých transakcií vykonaných počas dvoch špecifických, ale obmedzených, období a pre dve konkrétne krajiny, by poskytlo významné informácie o primeranosti a prijateľnosti predpokladu, podľa ktorého nedošlo k vývoju dovozov v čase, a umožnilo by presnejšiu extrapoláciu.
- 109 V bode 209 napadnutého rozsudku Všeobecný súd mylne konštatoval, že dovozcovia v tejto súvislosti neposkytli informácie. Komisia totiž nepožadovala tieto informácie, ktoré boli reprezentatívnejšie než extrapolácia, ku ktorej prišlo pri absencii takých informácií. V každom prípade sa Všeobecný súd dopustil zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že vybraní dovozcovia dostatočne nereprezentovali všetkých dovozcov dotknutého výrobku, keďže tak robili na základe článku 17 ods. 1 základného nariadenia.
- 110 Komisia a vedľajší účastníci konania spochybňujú tvrdenia odvolateľiek.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

1) Úvodné poznámky

- 111 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľky v podstate uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Komisia riadne preukázala objem dovozov, ktoré boli predmetom dumpingu, s cieľom určiť existenciu ujmy pri uplatnení článku 3 základného nariadenia.
- 112 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie Únie širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmať. Táto široká miera voľnej úvahy sa týka najmä stanovenia ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie v rámci antidumpingového prešetrovania (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 35 a 36, ako aj citovaná judikatúra).
- 113 Súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa teda musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či boli správne zistené skutočnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci. Tak je to najmä v prípade určenia faktorov, ktoré spôsobili ujmu výrobnému odvetviu Únie v rámci antidumpingového prešetrovania (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovaná judikatúra).
- 114 Preskúmanie dôkazov, na ktorých inštitúcie Únie založili svoje konštatovania, Všeobecným súdom nepredstavuje nové posúdenie skutkových okolností nahrádzajúce posúdenie vykonané týmito inštitúciami. Toto preskúmanie nenaruša širokú mieru voľnej úvahy uvedených inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvedené inštitúciami. Všeobecný súd musí preto posúdiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherenciu, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či svojou povahou môžu odôvodniť závery, ku ktorým sa týmto posúdením dospelo (rozsudok z 28. apríla 2022, Yieh United Steel/Komisia, C-79/20 P, EU:C:2022:305, bod 58 a citovaná judikatúra).
- 115 Práve vzhľadom na tieto skutočnosti treba preskúmať rôzne výhrady uvádzané odvolateľkami v rámci ich prvého odvolacieho dôvodu.

2) O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu

- 116 Prvou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd mylne kvalifikoval ako „odôvodnené“ predpoklady Komisie na definovanie objemu dovozov, a rovnako aj ako „primerané“ a „priateľné“ odhady, ktoré z nich vyplývali. Všeobecný súd teda nemohol konštatovať, že Komisia založila svoje posúdenie tohto objemu na nesporných dôkazoch, ako to vyžaduje článok 3 ods. 2 základného nariadenia.

- 117 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia stanovenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie najmä objemu dumpingových dovozov. Uvedené ustanovenie tak spresňuje vykonanie dôkazu a preskúmanie, ktoré prislúcha Komisii, ako vyšetrojúcemu orgánu, s cieľom preukázať existenciu ujmy pre možnosť zavedenia antidumpingového cla.
- 118 Základné nariadenie však nedefinuje pojem „nesporné dôkazy“. Vzhľadom na doslovný význam tohto pojmu, jeho kontext, zahŕňajúci najmä požiadavku objektívneho preskúmania uvedenú v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia a účel určenia existencie ujmy, a to umožniť uloženie antidumpingového cla vo vzťahu k dumpingovým dovozom, uvedený pojem označuje skutkové dôkazy, ktoré presvedčivým, objektívnym a overiteľným spôsobom preukazujú existenciu indikátorov tejto ujmy. Týmto spôsobom vylučuje, aby takéto indikátory mohli predstavovať obyčajné tvrdenia, dohady alebo neisté úvahy.
- 119 Takáto definícia rešpektuje požiadavku, pripomenutú v bode 61 tohto rozsudku, podľa ktorej sa texty sekundárnej legislatívy majú vykladať v čo najširšej miere v súlade s medzinárodnými zmluvami uzavretými Úniou. Pojem „spoľahlivé dôkazy“, ktorý sa uvádza aj v článku 3 ods. 1 antidumpingovej dohody, ktorého obsah je zhodný s obsahom článku 3 ods. 2 základného nariadenia, bol vykladaný odvolacím orgánom WTO v bode 192 svojej správy z 24. júla 2001 vo veci „Spojené štáty – Antidumpingové opatrenia uplatňované na určité výrobky z ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Japonsku“ (WT/DS184/AB/R), ako označujúci, že tieto dôkazy musia byť potvrdzujúcej, objektívnej, ako aj overiteľnej povahy a že musia byť hodnoverné.
- 120 V prejednávanej veci z napadnutého rozsudku vyplýva, že na výpočet objemu dovozov dotknutého výrobku počas posudzovaného obdobia Komisia použila údaje Eurostatu zaradené v závislosti od číselných znakov pochádzajúcich z kombinovanej nomenklatúry (KN). Tieto údaje však musela upraviť, pretože sa týkali nielen dotknutého výrobku, ale tiež komunálnych zariadení.
- 121 Konkrétne pre výrobky z nekujnej liatiny patriace pod číselný znak KN ex 732510 00 Komisia disponovala pre obdobie medzi dátumom začiatku posudzovaného obdobia, a to 1. január 2013 a 1. januárom 2014 údajmi rozdelenými do podpoložiek, z ktorých dve zahŕňali výlučne tieto výrobky a tretia zahŕňala tieto výrobky, ako aj ostatné výrobky. Toto rozdelenie na podpoložky však bolo zrušené od 1. januára 2014. S cieľom izolovať údaje týkajúce sa nekujnej liatiny za obdobie od 1. januára 2014 do dátumu ukončenia obdobia prešetrovania, teda 30. septembra 2016, Komisia zohľadnila 60 % účtovaného objemu ako čínske dovozy pod číselným znakom KN ex 732510 00, keďže toto percento zodpovedalo podielu predstavovanému výrobkami z nekujnej liatiny dovezenými pod týmto číselným znakom pred 1. januárom 2014, v pomere ku všetkým výrobkom dovezeným pod uvedeným číselným znakom, vzhľadom na klasifikáciu do troch podpoložiek výrobkov z nekujnej liatiny, ktorá existovala pred týmto posledným uvedeným dátumom. Pre poslednú z týchto podpoložiek, ktorá nezahŕňala výlučne výrobky z nekujnej liatiny, sa pomer týchto posledných uvedených výrobkov odhadoval na 30 %. Analogický výpočet sa vykonal pre dovozy pochádzajúce z Indie a ostatných dotknutých tretích krajín (body 159 a 160 napadnutého rozsudku).
- 122 Výrobky prebraté pod číselnými znakmi KN ex 7325 99 10 počas posudzovaného obdobia zahŕňali kujnú liatinu ako aj iné výrobky. Pre zohľadnenie len výrobkov z kujnej liatiny Komisia zohľadnila 100 % zaúčtovaných transakcií ako čínske dovozy zahrnuté pod tento číselný znak, od ktorých odpočítala 14 645 ton. Toto odpočítanie zodpovedalo transakciám vykonaným počas roku 2004, ktoré sa netýkali dotknutého výrobku, pretože v súvislosti s týmto rokom Komisia disponovala údajmi uvádzajúcimi pre Čínu dovozy zodpovedajúce uvedenému číselnému znaku, ale nie týkajú-

cima sa dotknutého výrobku. Analogický výpočet sa vykonal pre dovozy pochádzajúce z Indie. Komisia okrem toho na základe prešetrovaní uskutočnených sťažovateľmi zastávala názor, že dovozy s pôvodom v iných tretích krajinách, patriace pod ten istý číselný znak neobsahovali výrobky z kunej liatiny (body 162 až 164 napadnutého rozsudku).

- 123 V bodoch 183 až 196 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol výhradu odvolateľiek, podľa ktorej údaje použité Komisiou vychádzali z neprímeraných a neprijateľných predpokladov, ktoré neboli založené na žiadnom nespornom dôkaze. Toto zamietnutie odôvodnil tak, že rozhodol, že vzhľadom na neexistenciu presnejších a novších informácií, ktoré by boli rovnako spoľahlivé alebo spoľahlivejšie, vzhľadom na primeranosť a prijateľnosť odhadov predložených Komisiou a vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou táto inštitúcia disponuje, bol objem dovozu stanovený správne.
- 124 Na podporu prvej časti ich prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky uvádzajú dve tvrdenia. Po prvé sa domnievajú, že predpoklad, podľa ktorého rozdelenie rôznych typov výrobkov v rámci číselného znaku KN bolo konštantné v čase a ekvivalentné v rôznych krajinách, nie je ani primeraný, ani prijateľný. Pri absencii dôkazov v tomto zmysle by bolo absurdné domnievať sa, že toto rozdelenie sa nevyvíjalo.
- 125 V tejto súvislosti treba poznamenať, že pri absencii dostupných spoľahlivejších údajov údaje získané po úprave iných údajov môžu predstavovať nesporné dôkazy, ako sú definované v bode 118 tohto rozsudku, pod podmienkou, že na jednej strane tieto iné údaje samotné predstavujú takéto nesporné dôkazy a na druhej strane, že predmetné úpravy boli vykonané na základe primeraných predpokladov, takže výsledok týchto úprav je prijateľný.
- 126 V prejednávanej veci sa nespochybňuje, že údaje Eurostatu, ktoré boli použité Komisiou po úprave na určenie objemu predmetných dovozov predstavujú nesporné dôkazy, tak ako sú definované v bode 118 tohto rozsudku.
- 127 Okrem toho pri absencii dostupných spoľahlivejších dôkazov Všeobecný súd mohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, prebrať predpoklad Komisie, podľa ktorého bolo primerané sa domnievať, že v rámci toho istého číselného znaku KN, pomer dovozov kanalizačných poklopov predstavujúcich dotknutý výrobok vo vzťahu k výrobkom komunálnych zariadení zostával počas času ustálený. Na rozdiel od toho, čo uvádzajú odvolateľky, skutočnosť, že preskúmanie Komisie malo za cieľ posúdiť vývoj objemu dovozov, nepreukazuje, že tento predpoklad je nesprávny, keďže takýto vývoj je možný pri zachovaní stabilného rozdelenia rôznych typov výrobkov v rámci toho istého číselného znaku KN.
- 128 Rovnako pri absencii spoľahlivých údajov pre tretie krajiny, iné než Čínska ľudová republika, týkajúcich sa percentuálneho podielu dovozov dotknutého výrobku v porovnaní s inými výrobkami patriacimi pod rovnaký číselný znak KN, Komisia mohla zohľadniť percentuálny podiel týchto dovozov, tak ako bol stanovený pokiaľ ide o dovozy z Číny. V skutočnosti pri absencii iných spoľahlivých a dostupných údajov týkajúcich sa uvedených dovozov dotknutého výrobku tretími krajinami Komisia mohla zastávať názor, že takáto extrapolácia je primeraná.
- 129 V dôsledku toho treba odmietnuť prvé tvrdenie uvádzané odvolateľkami na podporu prvej časti ich prvého odvolacieho dôvodu.

- 130 Po druhej odvolateľky spochybňujú posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého odhady Komisie na účely posúdenia objemu dovozov sa mohli považovať za primerané a prijateľné. Podľa ich názoru Všeobecný súd pochybil, keď v bode 179 napadnutého rozsudku konštatoval, že údaje o čínskom vývoze, ktoré predložili, boli irelevantné, hoci naopak, tieto údaje preukazujú, že údaje Komisie o dovoze boli nadhodnotené.
- 131 V bode 179 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že ak žalobca chce spochybniť spoľahlivosť údajov týkajúcich sa objemu dovozov použitých Komisiou a mať v konaní úspech, nemôže len predložiť alternatívne číselné údaje, napríklad číselné údaje získané na základe údajov pochádzajúcich od colných orgánov krajiny, z ktorej pochádzajú sporné dovozy, ale musí predložiť dôkazy spôsobilé spochybniť údaje poskytnuté Komisiou.
- 132 V uvedenom bode 179 tak Všeobecný súd spresnil bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia alebo uložil neprimerané dôkazné bremeno, za akých podmienok môže žalobca platne spochybniť spoľahlivosť určitých údajov použitých Komisiou. Takéto spochybnenie sa totiž nemôže obmedziť na predloženie alternatívnych údajov, ale musí tiež uvádzať dôvody, pre ktoré sú tieto alternatívne údaje spoľahlivejšie než údaje použité Komisiou.
- 133 V dôsledku toho druhé tvrdenie uvádzané odvolateľkami na podporu prvej časti ich prvého odvolacieho dôvodu treba tiež odmietnuť.
- 134 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody je preto potrebné prvú časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť.

3) O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

- 135 Druhou časťou ich prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky na jednej strane uvádzajú, že posúdenia uvedené v bodoch 199 a 200 napadnutého rozsudku obsahujú nesprávne právne posúdenie, pretože Všeobecný súd nesprávne obmedzil povinnosť prislúchajúcu Komisii zohľadniť všetky dostupné informácie z dôvodu, že sa mali zohľadniť procesné lehoty a skutočnosti, že rešpektovanie tejto povinnosti malo umožniť dospieť s dostatočne vysokou pravdepodobnosťou k spoľahlivejším výsledkom, než sú výsledky získané v týchto lehotách. Povinnosť vychádzať z nesporných dôkazov a zohľadniť všetky dostupné informácie na získanie týchto dôkazov je absolútnou povinnosťou, nezávislou od akejkoľvek lehoty, ako to Súdny dvor potvrdil v bode 68 svojho rozsudku z 10. septembra 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572).
- 136 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa základného nariadenia je úlohou Komisie ako vyšetrovacieho orgánu preukázať existenciu dumpingu, ujmy a príčinnej súvislosti medzi dumpingovým dovozom a ujmom (rozsudok z 12. mája 2022, Komisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 47).
- 137 Z toho vyplýva, že ako to správne pripomenul Všeobecný súd v bode 198 napadnutého rozsudku s odkazom na bod 32 rozsudku z 22. marca 2012, GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), úloha Komisie v antidumpingovom konaní nie je úlohou rozhodcu, ktorého právomoci sa obmedzujú na rozhodovanie iba s ohľadom na informácie a dôkazy predložené účastníkmi konania o prešetovaní. Komisia má tiež povinnosť preskúmať *ex officio* všetky relevantné informácie, ktorými nedisponuje, ale ku ktorým môže mať prístup. V tejto súvislosti článok 6 ods. 3 a 4 základného nariadenia splnomocňuje Komisiu, aby od členských štátov žiadala predložiť informácie a vykonať potrebné inšpekcie a kontroly.

- 138 Táto povinnosť preskúmania *ex offa* prislúchajúca Komisii sa však musí zosúladiť s ostatnými povinnosťami, ktoré jej ukladá základné nariadenie. Toto preskúmanie sa teda musí vykonať v lehote prešetrovania uvedenej v článku 6 ods. 9 tohto nariadenia bez porušenia požiadavky uvedenej v článku 3 ods. 2 uvedeného nariadenia, a to, že stanovenie ujmy musí byť založené na nesporných dôkazoch a zahŕňať objektívne preskúmanie.
- 139 Okrem toho uvedená povinnosť preskúmania *ex offa* sa týka len informácií, ku ktorým môže mať prístup samotná Komisia a ktoré sú relevantné pre jej antidumpingové prešetrovanie. Takáto relevantnosť závisí najmä od obsahu, ako aj spoľahlivosti informácií a dôkazov, ktorými už disponuje v dôsledku spolupráce účastníkov konania zainteresovaných na tomto prešetrovaní. Komisia je totiž povinná preskúmať so všetkou požadovanou starostlivosťou všetky informácie, ktoré má k dispozícii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. mája 2022, Komisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 50 a citovanú judikatúru). Pokiaľ Komisia disponuje dostatočne spoľahlivými informáciami s cieľom viesť uvedené prešetrovanie objektívnym spôsobom a ak informácie, ku ktorým môže mať samotná prístup, nie sú pravdepodobne spoľahlivejšie, nemôže byť povinná vykonávať svoje vyšetrovacie právomoci *ex offa*.
- 140 V prípade podrobného spochybnenia presnosti určitých informácií účastníkom antidumpingového konania, je Komisia povinná starostlivo skúmať dôvodnosť tohto spochybnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, bod 68) a v rozsahu, v akom je dôvodné, založiť svoje závery na iných spoľahlivých informáciách.
- 141 V dôsledku toho sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 199 a 200 napadnutého rozsudku konštatoval, že posúdenie povinnosti Komisie pristúpiť k preskúmaniu *ex offa* sa musí vykonať tak vzhľadom na jej povinnosť rešpektovať procesné lehoty, ako aj skutočnosť, že plánované údaje môžu alebo nemusia s dostatočne veľkou mierou pravdepodobnosti viesť k spoľahlivejším výsledkom, než sú výsledky získané v týchto lehotách.
- 142 Druhou časťou ich prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky na druhej strane uvádzajú, že v bodoch 202 až 210 napadnutého rozsudku Všeobecný súd nesprávne uplatnil povinnosť prislúchajúcu Komisii preskúmať *ex offa* všetky dostupné informácie, keď sa domnieval, že Komisia nebola povinná ani zbierať údaje od vnútroštátnych colných orgánov, ani adresovať dotazníky dovozcom s cieľom získať spoľahlivejšie údaje alebo skontrolovať predpoklady, ktoré formulovala.
- 143 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že ako to bolo uvedené v bode 125 tohto rozsudku, Komisia môže vychádzať z údajov získaných po úprave len pri absencii dostupných spoľahlivejších údajov, čo prislúcha Komisii overiť *ex offa*.
- 144 V nadväznosti na to, pokiaľ ide o údaje, ktoré by bolo možné pozbierať od vnútroštátnych colných orgánov, je potrebné v prvom rade poznamenať, že v bode 202 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zastával názor, že by bolo neprimerané vyžadovať od Komisie, aby získala zoznamy dovozov s rozpisom podľa jednotlivých transakcií od colných orgánov všetkých členských štátov a preskúmala ich s cieľom určiť, či ich možno vziať do úvahy, a následne zostavila údaje o dotknutom výrobku za štyri roky pre celú Úniu.

- 145 Takéto posúdenie nepredstavuje nesprávne uplatnenie *ex offo* povinnosti preskúmania Komisie. Takýto zber údajov totiž predpokladá overenie každého dovozu kanalizačného poklopu v Únii počas obdobia prešetrovania, čo je prakticky nemožné vykonať v stanovených lehotách. Ako bolo uvedené v bode 138 tohto rozsudku, *ex offo* povinnosť preskúmania Komisie sa musí zosúladiť s ostatnými povinnosťami, ktoré jej ukladá základné nariadenie, najmä lehotami, ktoré toto nariadenie stanovuje.
- 146 Na druhom mieste treba poznamenať, že v bodoch 205 a 206 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zastával názor, že Komisia tiež nemusela zostaviť vzorku údajov zberom určitých podrobnejších údajov od vnútroštátnych colných orgánov, keďže na jednej strane zostavenie takej vzorky by predstavovalo značnú pracovnú záťaž a vyžadovalo by si značnú dobu, na čo bolo treba prihliadať vzhľadom na striktné procesné lehoty uložené Komisii a, na druhej strane relevantnosť takej vzorky bolo možné spochybníť, keďže o reprezentatívnosti vybraných transakcií bolo možné pochybovať a keďže vzorka neumožňovala presne vypočítať objem dovozov dotknutého výrobku.
- 147 Toto posúdenie Všeobecného súdu tiež neprotirečí *ex offo* povinnosti preskúmania Komisie, keďže sa nezdá, že zber vzorky od vnútroštátnych colných orgánov by umožnil získať spoľahlivejšie údaje než upravené údaje zohľadnené Komisiou v danom prípade.
- 148 Nakoniec, pokiaľ ide o údaje, ktoré by Komisia mohla zbierať od dovozcov, Všeobecný súd v bodoch 207 až 209 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia v danom prípade nebola povinná zbierať tieto údaje, pretože neboli spoľahlivé. Toto posúdenie odôvodnil tým, že uviedol, že po prvé 28 dovozcov, ktorí sa prihlásili počas prešetrovania, poskytlo vo svojich odpovediach na dotazník pripojený k oznámeniu o začatí prešetrovania celkový číselný údaj preberajúci objem dovozu dotknutého výrobku s pôvodom v Číne a Indii, po druhé, že uvedené údaje neboli rozdelené podľa číselných znakov KN, do ktorých patril tento výrobok, a po tretie, že tieto odpovede sa podarilo overiť len v prípade troch dovozcov zaradených do vzorky, ktorí odpovedali na tento dotazník a o ktorých nebolo preukázané, že boli dostatočne reprezentatívni pre všetkých dovozcov uvedeného výrobku. Všeobecný súd potvrdil toto posledné uvedené posúdenie, keď poukázal na skutočnosť, že Komisia uviedla, že trh bol rozdrobený a vyznačoval sa veľkým počtom malých a stredných podnikov a že v takom kontexte nebolo vylúčené, že sa neprihlásili mnohí iní nezávislí dovozcovia pôsobiaci na trhu, ktorí nemali priamy záujem na spolupráci pri prešetrovaní.
- 149 V tejto súvislosti treba poznamenať, že jediná skutočnosť, že odpovede dovozcov na uvedený dotazník neobsahovali dostatočne podrobné informácie o predmetných dovozoch, nestačí na to, aby Komisia bola zbavená svojej povinnosti preskúmať *ex offo*, či tieto dovozcovia mali spoľahlivejšie údaje než údaje vytvorené na základe údajov Eurostatu. Chyba, ktorej sa v tejto súvislosti dopustil Všeobecný súd, však nemá účinok. Ako to totiž uviedla Komisia vo svojom vyjadrení k odvolaniu, aj keby žiadala o podrobnejšie informácie, tieto informácie boli stále menej vyčerpávajúce než informácie Eurostatu. Faktické posúdenie, podľa ktorého nebolo vylúčené, že mnohí iní nezávislí dovozcovia pôsobiaci na trhu nemali priamy záujem spolupracovať na prešetrovaní, nie je spochybňované. Preto nie je preukázané, že zber údajov o dovozoch od dovozcov by umožnil získať spoľahlivejšie údaje, než upravené údaje zohľadnené v danom prípade Komisiou.
- 150 Z vyššie uvedených dôvodov sa druhá časť prvého odvolacieho dôvodu, a teda tento prvý odvolací dôvod v celom jeho rozsahu, musí zamietnuť.

2. O druhom odvolacom dôvode

a) Argumentácia účastníkov konania

- 151 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľky tvrdia, že v bodoch 305 až 311 napadnutého rozsudku Všeobecný súd mylne podporil posúdenia Komisie týkajúce sa ujmy, ktorú utrpela Saint-Gobain PAM a príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a touto ujmu. Tieto posúdenia nie sú založené na nesporných dôkazoch a na objektívnom preskúmaní v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, pretože pri výpočte uvedenej ujmy sa nezohľadnili zisky vyplývajúce z predajov vykonaných v prospech subjektov uskutočňujúcich predaj, prepojených so spoločnosťou Saint-Gobain PAM. Pri zohľadnení výrobných nákladov, ktoré vynaložila Saint-Gobain PAM v rámci výroby, bez ohľadu na typ predaja, ktorý sa mal následne uskutočniť, Komisia pri výpočte celkovej ziskovosti tohto podniku opomenula zobrať do úvahy „skryté“ zisky, ktoré Saint-Gobain PAM dosiahla od týchto subjektov pri predaji dotknutého výrobku. Tieto zisky sa na účel výpočtu ujmy považovali za náklady, takže ziskovosť spoločnosti Saint-Gobain PAM bola podcenená a ujma nadhodnotená.
- 152 Komisia a vedľajší účastníci konania uvádzajú najmä, že tento odvolací dôvod je neprípustný, pretože uvádzané nesprávne právne posúdenie je nepochopiteľné a vedie k spochybneniu nenapádaného skutkového posúdenia, a že subsidiárne nie je dôvodný.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

- 153 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľky vytykajú Všeobecnému súdu, že porušil článok 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, keď podporil posúdenie Komisie týkajúce sa ujmy, ktorú utrpela Saint-Gobain PAM. Pri tomto posúdení bola táto ujma nadhodnotená, pretože Komisia sa mylne domnievala, že zisky spoločnosti Saint-Gobain PAM pochádzajúce z predajov vykonaných v prospech svojich prepojených subjektov uskutočňujúcich predaj, predstavovali náklady.
- 154 V tejto súvislosti treba poznamenať, že piatou časťou prvého žalobného dôvodu ich žaloby pred Všeobecným súdom odvolateľky voči Komisii uviedli výhradu, že na účely výpočtu ujmy, ktorú utrpela Saint-Gobain PAM, použila ceny fakturované za ďalšie predaje v rámci skupiny spoločností, ktorej je tento výrobca z Únie súčasťou, teda transferové ceny, hoci vyhodnotenie skutočnej ziskovosti sa malo vykonať porovnaním hodnoty predajov vykonaných u nezávislých zákazníkov s nákladmi vynaloženými na výrobu výrobkov, ako aj s predajnými nákladmi, administratívnymi nákladmi a ostatnými všeobecnými nákladmi predajcov.
- 155 V bodoch 305 až 307 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol túto výhradu, keď zastával názor, že skutočnosť, že Saint-Gobain PAM predávala dotknutý výrobok tak priamo, nezávislým zákazníkom, ako aj nepriamo prostredníctvom prepojených obchodníkov nemala vplyv na stanovenie výrobných nákladov, keďže oba spôsoby predaja sa týkali výrobkov, ktoré vyrobil tento podnik, a keďže hodnota zohľadnená Komisiou zodpovedala výrobným nákladom vynaloženým uvedeným podnikom, bez ohľadu na spôsob predaja, ktorý sa následne uskutočnil. Všeobecný súd z toho vyvodil, že skutočnosť, že niektoré predaje sa uskutočňovali aj prostredníctvom prepojených spoločností, nemala nijaký vplyv na výpočet výrobných nákladov spoločnosti Saint-Gobain PAM, a teda ani na posúdenie ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

- 156 Všeobecný súd sa teda nedomnieval, že zisky spoločnosti Saint-Gobain PAM pochádzajúce z jej predajov dotknutého výrobku svojim prepojeným predajným subjektom boli súčasťou nákladov tejto spoločnosti na účely určenia ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie. Pri priamych predajoch, ako aj pri nepriamych predajoch vykonaných prostredníctvom prepojených predajných subjektov boli totiž zohľadňovanými nákladmi výrobné náklady spoločnosti Saint-Gobain PAM.
- 157 Výhrada odvolateľiek, podľa ktorej zohľadňované náklady spoločnosti Saint-Gobain PAM zahŕňali zisky tejto spoločnosti pochádzajúce z predajov, ktoré táto spoločnosť uskutočnila v prospech prepojených predajných subjektov, smeruje k spochybneniu skutkového posúdenia Všeobecného súdu bez toho, aby bolo preukázané, alebo dokonca iba namietané, skreslenie dôkazov. Táto výhrada je podľa ustálenej judikatúry, podľa ktorej posúdenie rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj hodnotenie predložených dôkazov je vo výlučnej právomoci Všeobecného súdu, neprípustná. Posúdenie týchto skutočností a dôkazných prostriedkov teda s výnimkou prípadu ich skreslenia nezakladá právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania (rozsudok z 2. februára 2023, Španielsko a i./Komisia, C-649/20 P, C-658/20 P a C-662/20 P, EU:C:2023:60, bod 98 ako aj citovaná judikatúra).
- 158 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba druhý odvolací dôvod zamietnuť ako neprípustný.

3. O treťom odvolacom dôvode

- 159 Svojím tretím odvolacím dôvodom, ktorý obsahuje dve časti, odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd pochybil, keď v bodoch 371 až 392 a v bode 397 napadnutého rozsudku konštatoval, že nebolo potrebné uskutočniť analýzu po segmentoch s cieľom posúdiť existenciu príčinnej súvislosti medzi dovozmi dotknutého výrobku a ujmu, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, napriek rozdielom existujúcim medzi štandardnými výrobkami a neštandardnými výrobkami, ako aj rozdielom existujúcim medzi výrobkami zo sivej liatiny a tvárnej liatiny.

a) O prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu

1) Argumentácia účastníkov konania

- 160 Prvou časťou svojho tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď obmedzil prípady, v ktorých treba vykonať analýzu ujmy po segmentoch len na prípady, v ktorých dotknuté výrobky nie sú zameniteľné. Tak v bode 378 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že analýza po segmentoch sa nevyžaduje, ak sú tieto výrobky dostatočne zameniteľné a v bodoch 383 až 392 napadnutého rozsudku svoju analýzu mylne obmedzil na otázku, či uvedené výrobky predstavujú na účely antidumpingového konania jediný výrobok, vychádzajúc z rozsudku z 10. marca 1992, Sanyo Electric/Rada (C-177/87, EU:C:1992:111). Podľa odvolateľiek existujú značné rozdiely medzi štandardnými výrobkami a neštandardnými výrobkami, ako aj medzi výrobkami zo sivej liatiny a tvárnej liatiny. Tieto rozdiely sú dôležité pre zákazníkov týchto výrobkov. Okrem toho predmetné dovozy sa týkajú výlučne štandardných výrobkov a takmer výlučne výrobkov z tvárnej liatiny. Takéto skutočnosti odôvodňujú analýzu po segmentoch, ktorá má vplyv na posúdenie príčinnej súvislosti.

161 Komisia zastáva názor, že táto prvá časť je neprípustná, pretože odvolateľky neidentifikovali dostatočne presným spôsobom nesprávne právne posúdenie, ktoré obsahuje napadnutý rozsudok. Okrem toho Komisia a vedľajší účastníci konania zastávajú názor, že uvedená prvá časť nie je dôvodná.

2) Posúdenie Súdnyim dvorom

162 Pokiaľ ide o prípustnosť prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musia byť presne uvedené napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, ako aj právne tvrdenia, ktoré tento návrh konkrétne podporujú, inak sú odvolanie alebo dotknutý odvolací dôvod neprípustné (pozri najmä rozsudok z 10. novembra 2022, Komisia/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 29, a z 15. decembra 2022, Picard/Komisia, C-366/21 P, EU:C:2022:984, bod 52).

163 V tejto prvej časti však odvolateľky dostatočne presne uvádzajú namietané nesprávne právne posúdenie, ako aj dôvody, pre ktoré sa Všeobecný súd dopustil tohto nesprávneho posúdenia. Domnievajú sa totiž, že Všeobecný súd mylne obmedzil analýzu po segmentoch ujmy spôsobenej dumpingovými dovozmi na predpoklad, v ktorom dotknuté výrobky nie sú zameniteľné a na podporu ich tvrdenia sa dovoľávajú rozsudkov z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada (T-35/01, EU:T:2004:317), a z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia (T-500/17, EU:T:2019:691). Preto treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou.

164 Pokiaľ ide o dôvodnosť uvedenej prvej časti, treba poznamenať, že podľa článku 3 ods. 2 základného nariadenia sa vymedzenie ujmy zakladá na nesporných dôkazoch a musí zahŕňať objektívne preskúmanie objemu dumpingových dovozov, ich vplyvu na ceny podobných výrobkov na trhu Únie a dosahov uvedených dovozov na výrobné odvetvie Únie. Článok 3 ods. 3 tohto nariadenia stanovuje, že pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, treba preskúmať, či prostredníctvom dumpingových dovozov došlo k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Únie.

165 Hoci základné nariadenie neobsahuje žiadnu osobitnú metódu na analýzu zníženia cien, zo samotného znenia článku 3 ods. 3 tohto nariadenia vyplýva, že metóda vybraná na účely stanovenia prípadného zníženia cien, sa v zásade musí uplatniť na úrovni „podobného výrobku“ v zmysle článku 1 ods. 4 uvedeného nariadenia, hoci tento výrobok môžu predstavovať rôzne druhy výrobkov spadajúcich do rôznych segmentov trhu. Základné nariadenie preto v zásade neukladá Komisii povinnosť vykonať analýzu existencie cenového podhodnotenia na inej úrovni, než je úroveň podobného výrobku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 73 až 75).

166 Keďže však podľa článku 3 ods. 2 základného nariadenia je Komisia povinná vykonať „objektívne preskúmanie“ vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov výrobného odvetvia Únie, táto inštitúcia je povinná pri svojej analýze cenového podhodnotenia zohľadniť všetky relevantné nesporné dôkazy, a to v prípade potreby vrátane dôkazov týkajúcich sa rôznych segmentov trhu s posudzovaným výrobkom (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 77).

- 167 Preto na účely zabezpečenia objektívnosti analýzy cenového podhodnotenia Komisia môže byť za určitých okolností, napriek svojej širokej miere voľnej úvahy, povinná vykonať takúto analýzu na úrovni segmentov trhu s dotknutým výrobkom. Môže to tak byť v situácii, ktorá sa vyznačuje existenciou segmentácie charakterizujúcej trh s dotknutým výrobkom a skutočnosťou, že dovozy, ktoré sú predmetom antidumpingového prešetrovania, boli zväčša koncentrované v jednom zo segmentov trhu s dotknutým výrobkom, samozrejme s výhradou, že podobný výrobok je vo všeobecnosti riadne zohľadnený. Môže to tak byť tiež v osobitnej situácii vyznačujúcej sa intenzívnou koncentráciou domáceho predaja a dumpingového dovozu v rôznych segmentoch a výraznými cenovými rozdielmi medzi týmito segmentmi. Za týchto okolností môže byť Komisia povinná zohľadniť trhové podiely každého typu výrobku a tieto cenové rozdiely, aby zaručila objektívnosť analýzy týkajúcej sa existencie cenového podhodnotenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 78 až 81, 110 a 111).
- 168 Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd mohol konštatovať, ako to urobil v bode 378 napadnutého rozsudku, že analýza po segmentoch sa nevyžaduje, keď dotknuté výrobky sú dostatočne zameniteľné. Dostatočne zameniteľná povaha týchto typov výrobku totiž zaručuje absenciu segmentácie charakterizujúcej trh a tým objektívnosť analýzy cenového podhodnotenia, pretože to má za dôsledok, že predaje výrobkov z Únie sú ovplyvnené dumpingovými dovozmi, nezávisle od segmentu týchto výrobkov alebo týchto dovozov.
- 169 Z toho vyplýva, že keď je preukázaná takáto zameniteľnosť, vnímanie rozdielov medzi štandardnými výrobkami a neštandardnými výrobkami, ako aj medzi výrobkami zo sivej liatiny a výrobkami z kunej liatiny zákazníkmi týchto výrobkov, a skutočnosť, že dumpingové dovozy sa týkajú výlučne štandardných výrobkov a takmer výlučne výrobkov z kunej liatiny, nemôže odôvodňovať analýzu po segmentoch.
- 170 Navyše bez toho, aby sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, v bode 383 napadnutého rozsudku rozhodol, že skutočnosť, že výrobky patria do rôznych kategórií, sama osebe nepostačuje na preukázanie ich nezameniteľnosti, a teda vhodnosti uskutočniť analýzu po segmentoch. Ako totiž Všeobecný súd správne uviedol v tomto bode, výrobky patriace do rôznych kategórií môžu mať zhodné funkcie alebo plniť rovnaké potreby.
- 171 Prvá časť tretieho odvolacieho dôvodu sa preto musí zamietnuť ako nedôvodná.

b) O druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu

1) Argumentácia účastníkov konania

- 172 Druhou časťou ich tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že v napadnutom rozsudku sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia, keď nezobral do úvahy a ani neodpovedal na ich tvrdenie, podľa ktorého bolo treba zohľadniť povahu dumpingových dovozov na posúdenie existencie príčinnej súvislosti. Podľa odvolateliek vzhľadom na povahu týchto dovozov, ktoré pozostávali takmer výlučne zo štandardných výrobkov a výrobkov z kunej liatiny, nebolo možné stanoviť žiadnu príčinnú súvislosť na základe článku 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia medzi uvedenými dovozmi a ujmom pre „podobný výrobok“ bez vykonania podrobnejšieho preskúmania tejto ujmy v súvislosti na jednej strane s výrobkami z kunej liatiny v porovnaní s výrobkami zo sivej liatiny a na druhej strane štandardnými výrobkami v porovnaní s neštandardnými výrobkami.

- 173 Na ilustráciu závažnosti tohto omylu Všeobecného súdu odvolateľky uvádzajú, že Komisia uplatnila metódu porovnania výrobkov založenú na KČV (ďalej len „metóda KČV“) výlučne v rámci preskúmania existencie cenového podhodnotenia a nie preskúmania indikátorov existencie ujmy, ako sú objem predajov a ziskovosť, ktoré sa posudzovali iba pre súhrn podobného výrobku. V dôsledku toho Komisia nemohla určiť, či sa ujma konštatovaná na základe každého z týchto indikátorov vzťahuje na segment dotknutý čínskymi dovozmi a teda, či táto ujma bola spôsobená týmito dovozmi. Okrem toho skutočnosť, že Komisia stanovila existenciu cenového podhodnotenia iba pri 62,6 % celkových predajov výrobcov z Únie posilňovala potrebu posúdiť, či konštatovaná ujma pre podobný výrobok sa týka kategórií výrobkov, ktoré neboli predmetom žiadneho dovozu alebo takmer žiadneho dovozu. V každom prípade Všeobecný súd nesprávne uložil odvolateľkám neprimerané dôkazné bremeno, pokiaľ ide o stanovenie rozdielov medzi kategóriami výrobkov, ktoré si vyžadovalo analýzu po segmentoch.
- 174 Všeobecný súd sa tiež dopustil chyby v bodoch 391 a 392 napadnutého rozsudku, keď odmietol relevantnosť „preferovania“ alebo „uprednostnenia“ medzi rôznymi segmentmi. Práve toto preferovanie mohlo viesť k absencii príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, ak sa tieto dovozy týkali len jedného segmentu a ak táto ujma bola konštatovaná u výrobcov z Únie v inom segmente. Skutočnosť, že v bodoch 391 a 392 tohto rozsudku Všeobecný súd zvažoval existenciu uprednostnenia alebo preferencií spotrebiteľov v niektorých členských štátoch pre jeden alebo druhý typ dotknutej liatiny, ako „tvrdenie“, ktoré „nie je podporené konkrétnymi dôkazmi“ predstavuje zjavne nesprávny a mylný postup. Po prvé totiž Komisia uznala existenciu takých preferencií. Po druhé všetky zainteresované strany vrátane sťažovateľiek zdôraznili rozdiely existujúce medzi výrobkami z tvárnej liatiny a výrobkami zo sivej liatiny.
- 175 Komisia a vedľajší účastníci konania zastávajú názor, že druhá časť tretieho odvolacieho dôvodu je neúčinná, pretože odvolateľky nepreukázali, že predmetné dotknuté výrobky boli zameniteľné. V každom prípade táto druhá časť nie je dôvodná, keďže zameniteľná povaha týchto výrobkov odporuje umelému rozdeleniu analýzy ujmy od analýzy príčinnej súvislosti.

2) Posúdenie Súdnym dvorom

- 176 Druhou časťou svojho tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že nezobral do úvahy a ani neodpovedal na ich tvrdenie, podľa ktorého nebolo možné stanoviť žiadnu príčinnú súvislosť na základe článku 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia, bez vykonania analýzy v závislosti od segmentov štandardných výrobkov, neštandardných výrobkov, výrobkov z kujannej liatiny a výrobkov zo sivej liatiny, pretože dumpingové dovozy pozostávali takmer výlučne zo štandardných výrobkov a výrobkov z kujannej liatiny.
- 177 V tejto súvislosti treba poznamenať, že v bodoch 382 až 385 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že vzhľadom na zameniteľnosť štandardných výrobkov a neštandardných výrobkov, ako aj absenciu dôkazov opaku predložených odvolateľkami, analýza ujmy po segmentoch s odlišením štandardných výrobkov od neštandardných výrobkov, nie je nevyhnutná. Rovnako v bodoch 387 až 392 napadnutého rozsudku poznamenal, že Komisia zastávala názor, že výrobky z kujannej liatiny a výrobky zo sivej liatiny boli zameniteľné a že odvolateľky nepredložili dôkazy spochybňujúce toto posúdenie, pretože sa nedovoľávali existencie „uprednostnenia“ alebo „preferovania“ v určitých členských štátoch jedného alebo druhého typu liatiny. V dôsledku toho Všeobecný súd rozhodol, že nebolo potrebné pristúpiť k analýze ujmy po segmentoch s odlišením kujannej liatiny a sivej liatiny.

- 178 Pretože zo skutkového posúdenia Všeobecného súdu vyplýva, že tak štandardné výrobky a neštandardné výrobky, ako aj výrobky z kujnej liatiny a výrobky zo sivej liatiny boli zameniteľné, analýza ujmy v závislosti od segmentov dotknutých výrobkov nebola požadovaná. Ako totiž bolo uvedené v bode 168 tohto rozsudku, zo zameniteľnosti týchto výrobkov možno vyvodíť, že predaje výrobkov z Únie budú ovplyvnené dumpingovými dovozmi nezávisle od segmentu týchto výrobkov alebo týchto dovozov.
- 179 Treba zamietnuť ako neúčinné tvrdenie odvolateliek, podľa ktorého uplatnením metódy KČV Komisia zobrala do úvahy segmentáciu dotknutých výrobkov, avšak bez toho, aby táto metóda bola postačujúca, pretože sa týkala iba preskúmania jedného z rôznych indikátorov ujmy, a to existencie cenového podhodnotenia, a týkala sa iba 62,6 % celkových predajov vykonaných výrobcami z Únie zahrnutými do vzorky. Keďže zameniteľná povaha dotknutých výrobkov neukladala analýzu po segmentoch, údajné nedostatky tejto metódy na účely analýzy po segmentoch sú irelevantné.
- 180 V súvislosti s tým, že odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že nepreskúmal ich výhradu založenú na porušení článku 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia z dôvodu absencie analýzy po segmentoch, treba samozrejme poznamenať, že tento článok 3 ods. 2 a 3 a uvedený článok 3 ods. 6 a 7 majú odlišné ciele, pretože prvý upravuje určenie existencie ujmy pre výrobné odvetvie Únie a druhý spresňuje podmienky existencie príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a touto ujmou. Tieto ustanovenia sú však, ako je uvedené v bode 363 napadnutého rozsudku, vo vzájomnom vzťahu. Článok 3 ods. 6 tohto nariadenia totiž výslovne uvádza, že preukázanie toho, že tieto dovozy spôsobujú ujmu, treba predložiť na základe dôkazov predložených v súvislosti s odsekom 2 tohto článku, čo predpokladá preukázať, že objem a/alebo úrovne cien, ktorých sa týka odsek 3 uvedeného článku, majú výrazný dopad na výrobné odvetvie Únie. V bode 364 tohto rozsudku tak Všeobecný súd správne pripomenul, že preskúmanie, ktoré uvádza článok 3 ods. 3 uvedeného nariadenia, musí slúžiť ako základ pre analýzu týkajúcu sa príčinnej súvislosti medzi uvedenými dovozmi a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.
- 181 Z toho vyplýva, že posúdenie, podľa ktorého analýza po segmentoch sa nevyžaduje pri skúmaní ujmy na základe článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, platí aj pokiaľ ide o skúmanie týkajúce sa príčinnej súvislosti na základe tohto článku 3 ods. 6 a 7. Konštatujúc v bodoch 382 až 392 napadnutého rozsudku, že analýza dotknutých výrobkov po segmentoch nebola v rámci skúmania ujmy odôvodnená, vzhľadom na ich zameniteľnosť, Všeobecný súd teda implicitne, ale nevyhnutne zamietol výhradu odvolateliek založenú na porušení článku 3 ods. 6 a 7 tohto nariadenia z dôvodu absencie takej analýzy.
- 182 Okrem toho treba zamietnuť ako nedôvodné tvrdenie odvolateliek, podľa ktorého im Všeobecný súd uložil neprimerané dôkazné bremeno, pokiaľ ide o stanovenie rozdielov medzi kategóriami výrobkov, ktoré si vyžadujú analýzu po segmentoch. V skutočnosti, keďže analýza po segmentoch je odôvodnená iba na účel zaručenia objektívnosti preskúmania účinkov dumpingových dovozov na podobné výrobky výrobného odvetvia Únie, povinnosť preukázať, že dotknuté výrobky nie sú dostatočne zameniteľné, na účely uloženia povinnosti vykonať analýzu po segmentoch, nepredstavuje neprimerané dôkazné bremeno.
- 183 Nakoniec v súvislosti s uvedením odvolateliek, že v bode 392 napadnutého rozsudku Všeobecný súd pochybil, keď pri posúdení ujmy odmietol relevantnosť preferencií alebo uprednostnenia spotrebiteľov v niektorých členských štátoch pre jeden alebo druhý typ dotknutej liatiny, treba poznamenať, že v tomto bode Všeobecný súd zamietol ich tvrdenia z dvoch samostatných dôvodov. Na jednej strane konštatoval, že ich tvrdenia v tejto súvislosti neboli podporené

konkrétnymi dôkazmi, a na druhej strane zastával názor, že samotné uprednostnenie nestačí na to, aby sa s istotou preukázala neexistujúca alebo nedostatočná zameniteľnosť výrobkov. Keďže vo svojom odvolaní odvolateľky nespochybňujú tento druhý dôvod, ich tvrdenia týkajúce sa existencie konkrétnych dôkazov podporujúcich ich tvrdenia treba zamietnuť ako neúčinné.

184 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu a v dôsledku toho tento tretí odvolací dôvod v celom jeho rozsahu zamietnuť.

4. O štvrtom odvolacom dôvode

a) Argumentácia účastníkov konania

185 Svojím štvrtým odvolacím dôvodom odvolateľky tvrdia, že v bode 425 napadnutého rozsudku Všeobecný súd porušil článok 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia, ako aj svoju povinnosť odôvodnenia, keď rozhodol, že existencia rozpätia cenového podhodnotenia, ktoré sa týka 62,6 % predajov výrobcov z Únie zaradených do vzorky, sa javila ako dostatočná na konštatovanie existencie významného cenového podhodnotenia v zmysle článku 3 ods. 3 tohto nariadenia. Všeobecný súd takým spôsobom opomenul posúdiť, či absencia cenového podhodnotenia pre 37,4 % týchto predajov bola prekážkou konštatovania príčinnej súvislosti podľa článku 3 ods. 6 a 7 uvedeného nariadenia. Konštatovaná ujma sa totiž môže týkať typov výrobkov, ktoré nie sú dotknuté dumpingovými dovozmi, čo by ovplyvnilo objektívnosť preskúmania ujmy spôsobenej týmito dovozmi.

186 Okrem toho v bode 417 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď analýzu vplyvu absencie cenového podhodnotenia pre 37,4 % uvedených predajov podriadil konštatovaniu segmentácie trhu Únie. Existencia takej segmentácie nie je predpokladom na to, aby Komisia pozorne skúmala príčinnú súvislosť. Absencia cenového podhodnotenia a zodpovedajúcej kategórie dovezených výrobkov pre veľkú časť predajov vykonaných v Únii mohla brániť konštatovaniu príčinnej súvislosti pre ujmu, ktorú utrpelo celé výrobné odvetvie Únie.

187 Odvolateľky tak spochybňujú, že by metóda KČV mohla odôvodňovať prístup, ktorým sa postupovalo v spornom nariadení. To, že KČV v danom prípade pri výbere vzorky nezodpovedali, predpokladá zisťovanie, či napriek tomuto nezodpovedaniu možno stanoviť príčinnú súvislosť. To môže napríklad zahŕňať analýzu smerujúcu k určeniu, či iné dovozy než dovozy samotných výrobcov zahrnutých do vzorky zahŕňajú typy nezodpovedajúcich výrobkov. V prejednávanej veci to tak však nie je.

188 Komisia a vedľajší účastníci konania spochybňujú tvrdenia odvolateľiek.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

189 Podľa článku 3 ods. 6 základného nariadenia treba s pomocou všetkých relevantných dôkazov predložených vo vzťahu k odseku 2 preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú ujmu, čo znamená preukázať, že objem a/alebo úroveň cien týchto dovozov špecifikované v odseku 3 uvedeného článku majú značné dôsledky na výrobné odvetvie Únie.

- 190 V bodoch 417 až 425 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zastával názor, že na rozdiel od situácie v dvoch iných veciach v prejednávanej veci Komisia nekonštatovala existenciu rôznych segmentov a že hoci na účely porovnania rozdelila dotknutý výrobok pod číselné znaky KČV, tento výrobok zahŕňal celú škálu druhov výrobkov, ktoré boli naďalej zameniteľné. Za týchto podmienok Všeobecný súd konštatoval, že existencia rozpätia cenového podhodnotenia v rozmedzí od 31,6 % do 39,2 %, ktoré sa týka 62,6 % predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky, bola dostatočná na konštatovanie existencie významného cenového podhodnotenia v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Únie v zmysle článku 3 ods. 3 základného nariadenia.
- 191 Odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a chyby v odôvodnení, keď neposúdil, či cenové podhodnotenie pre 37,4 % týchto predajov bránilo alebo nebránilo konštatovaniu príčinnej súvislosti podľa článku 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia. Dopustil sa tiež nesprávneho právneho posúdenia, keď potrebu vykonať analýzu vplyvu tejto absencie cenového podhodnotenia podriadiť konštatovaniu segmentácie trhu Únie.
- 192 Pokiaľ ide o výhradu založenú na nesprávnom právnom posúdení, treba poznamenať, že hoci článok 3 základného nariadenia uvádza určitý počet skutočností, ktoré sa majú zohľadniť pri určení existencie ujmy spôsobenej dumpingovými dovozmi, nestanovuje, ako bolo uvedené v bode 165 tohto rozsudku, žiadnu presnú metódu na analýzu cenového podhodnotenia. Keďže toto určenie predpokladá vykonanie zložitých ekonomických posúdení, Komisia v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 112 tohto rozsudku disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o výber tohto určenia.
- 193 Okrem toho základné nariadenie nestanovuje, že Komisia je povinná za každých okolností zohľadniť všetky výrobky predávané výrobným odvetvím Únie, vrátane typov dotknutých výrobkov, ktoré vyvážajúci výrobcovia zahrnutí do vzorky nevyvážajú, pri určení existencie ujmy spôsobenej dumpingovými dovozmi.
- 194 Znenie článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, na ktorý odkazuje článok 3 ods. 6 tohto nariadenia, totiž neukladá Komisii povinnosť, aby pri svojom skúmaní vplyvu týchto dovozov na ceny výrobného odvetvia Únie boli zohľadnené všetky predaje podobného výrobku tohto výrobného odvetvia (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 152, 153 a 159).
- 195 Toto je podporené skutočnosťou, že preskúmanie vplyvu dumpingových dovozov na ceny výrobného odvetvia Únie, ktoré treba vykonať na účely určenia ujmy, si vyžaduje porovnanie predajov nie jedného a toho istého podniku, ako je to v prípade stanovenia dumpingového rozpätia, ktoré sa vypočítava na základe údajov dotknutého vyvážajúceho výrobcu, ale porovnanie viacerých podnikov, teda vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a podnikov patriacich do výrobného odvetvia Únie zaradených do vzorky. Porovnanie predajov týchto podnikov bude pritom často náročnejšie v rámci analýzy cenového podhodnotenia než pri stanovovaní dumpingového rozpätia, keďže sortiment druhov výrobkov predávaných týmito rôznymi podnikmi bude mať tendenciu prekrývať sa len čiastočne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 154 a 155).
- 196 Toto riziko spočívajúce v tom, že niektoré druhy výrobkov nemožno zohľadniť v rámci analýzy cenového podhodnotenia z dôvodu rozdielu v sortimente výrobkov predávaných týmito rôznymi podnikmi, je ešte vyššie v prípade, keď sú KČV podrobnejšie. Hoci je výhodou väčšej podrobnosti

zaradenia podľa KČV, že sa porovnávajú typy výrobkov, ktoré sa vyznačujú viacerými spoločnými fyzikálnymi a technickými vlastnosťami, na druhej strane jej nevýhodou je zvýšenie pravdepodobnosti, že niektoré druhy výrobkov predávaných jednou alebo druhou skupinou dotknutých spoločností nemajú náprotivok, a preto ich nemožno porovnávať ani zohľadniť pri tejto analýze (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 156 a 157).

- 197 Výkon širokej miery voľnej úvahy zo strany Komisie, pokiaľ ide o výber metódy na analýzu cenového podhodnotenia, môže mať za nevyhnutný následok, ako je to v prípade metódy KČV, že určité typy výrobkov nebude možné porovnávať, a preto sa v rámci uvedenej analýzy nezohľadnia. Výkon tejto právomoci posúdenia je však obmedzený povinnosťou, ktorá je Komisii uložená článkom 3 ods. 2 základného nariadenia, vykonať objektívne preskúmanie vplyvu dumpingových dovozov na ceny výrobného odvetvia Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 158).
- 198 V prejednávanej veci voľba Komisie uplatniť metódu KČV mala za dôsledok, že nemohla porovnať 37,4 % predajov výrobcov z Únie zahrnutých do vzorky.
- 199 Skutočnosť, že Komisia mohla stanoviť existenciu rozpätia cenového podhodnotenia v rozmedzí 31,6 až 39,2 % týkajúcich sa 62,6 % týchto predajov predstavuje významné podhodnotenie ceny týchto výrobcov, ktoré možno kvalifikovať ako značný dôsledok pre výrobné odvetvie Únie v zmysle článku 3 ods. 6 základného nariadenia.
- 200 Okrem toho v každom prípade odvolateľky mylne vyvodzujú z absencie porovnania pre 37,4 % uvedených predajov, že tieto neboli dotknuté predmetnými dovozmi. V skutočnosti, keďže dotknutý výrobok zahŕňa rôzne typy výrobkov, ktoré sú zameniteľné, a keďže primerane tomu neexistuje charakteristická segmentácia trhu dotknutého výrobku (pozri bod 167 tohto rozsudku), tieto dovozy pravdepodobne mali tiež vplyv na ceny výrobkov výrobcov z Únie zahrnutých do vzorky, ktoré nebolo možné porovnať na základe metódy KČV. Skutočnosť, že tento efekt nebol vyčíslený na základe tejto metódy, nestačí na spochybnenie objektívnosti posúdenia, podľa ktorého uvedené dovozy mohli ovplyvniť cenu všetkých typov výrobkov výrobcov z Únie, pretože tieto výrobky sú zameniteľné.
- 201 V dôsledku toho výhradu odvolateľiek založenú na porušení článku 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia Všeobecným súdom z dôvodu nezohľadnenia absencie cenového podhodnotenia pre 37,4 % predajov výrobcov z Únie zahrnutých do vzorky treba zamietnuť ako nedôvodnú, keďže odvolateľky sa nesprávne domnievajú, že neexistuje cenové podhodnotenie pre percento týchto predajov a že Komisia pri uplatnení metódy KČV preukázala významné cenové podhodnotenie, ktoré malo značný dôsledok na výrobné odvetvie Únie.
- 202 Pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorú má Všeobecný súd podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, mu neukladá povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, ak umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, a Súdnemu dvoru poskytne dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci odvolania (rozsudok zo 14. septembra 2016, Trafilerie Meridionali/Komisia, C-519/15 P, EU:C:2016:682, bod 41 a citovaná judikatúra).

- 203 V prejednávanej veci vzhľadom na odôvodnenie uvedené v bodoch 406 až 425 napadnutého rozsudku a posúdenie uvedené v bodoch 192 až 201 tohto rozsudku treba konštatovať, že toto odôvodnenie umožnilo odvolateľkám spoznať dôvody, z ktorých vychádzal Všeobecný súd, a Súdnemu dvoru uskutočniť svoje preskúmanie. Výhradu odvolateľiek založenú na porušení povinnosti odôvodnenia treba preto zamietnuť.
- 204 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa štvrtý odvolací dôvod musí zamietnuť.

5. O piatom odvolacom dôvode

a) Úvodné poznámky

- 205 Svojím piatym odvolacím dôvodom, ktorý obsahuje tri časti, odvolateľky spochybňujú posúdenie Všeobecného súdu, týkajúce sa tretieho žalobného dôvodu ich žaloby na prvom stupni, založeného na nerešpektovaní ich procesných záruk zo strany Komisie, z dôvodu, že Komisia im neoznámila informácie potrebné na určenie dumpingu a ujmy.
- 206 Druhá a tretia časť tohto piateho odvolacieho dôvodu sa týka konkrétne dôvodnosti úvah Všeobecného súdu vzťahujúcich sa na posúdenie tretieho žalobného dôvodu žaloby na prvom stupni, ktorý CCCME uvádzalo vo svojom vlastnom mene. Ako však bolo uvedené v bodoch 48 až 75 a v bode 100 tohto rozsudku, CCCME nemalo aktívnu legitímáciu konať vo svojom vlastnom mene s cieľom zrušiť sporné nariadenie. Druhá a tretia časť uvedeného piateho odvolacieho dôvodu sú teda neprípustné.

b) O prvej časti piateho odvolacieho dôvodu

1) Argumentácia účastníkov konania

- 207 Prvou časťou svojho piateho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že v bodoch 435 až 438 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil chyby, alebo subsidiárne, skreslil skutočnosti, keď vyhlásil tretí žalobný dôvod ich žaloby o neplatnosť za neprípustný v rozsahu, v akom sa týkal porušení procesných záruk, ktoré namietali členovia CCCME a ostatných deväť odvolateľiek z dôvodu, že sa nezúčastnili na prešetrovaní. Títo členovia a tieto odvolateľky sa zúčastňovali na prešetrovaní, keďže boli buď vyvážajúcimi výrobcami zahrnutými do vzorky, alebo vyvážajúcimi výrobcami uvedenými v spornom nariadení ako spolupracujúci na účely zostavenia tejto vzorky. Predloženie formulára týkajúceho sa vzorky je spôsobom „prihlásenia sa“ pre vyvážajúceho výrobcu v odpovedi na oznámenie o začatí konania podľa článku 5 ods. 10 základného nariadenia. Okrem toho Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe pred Všeobecným súdom deklarovala, že čínski žalobcovia nezahrnutí a zahrnutí do vzorky od nej dostali „informačné dokumenty uvedené v článku 19 ods. 2 základného nariadenia“.
- 208 Odvolateľky tiež uvádzajú, že v bodoch 443 až 447 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd nesprávne domnieval, že skutočnosť, že CCCME konalo ako zástupca čínskeho odvetvia výroby liatiny ako celku, nestačí na preukázanie, že konala na účet svojich členov a ostatných deviatich odvolateľiek počas predmetného antidumpingového konania, a preto preň bolo neprípustné uplatňovať porušenie procesných práv svojich členov a týchto odvolateľiek. Všeobecný súd uplatnil nesprávne právne kritérium a vykonal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutočností. Pri posúdení zastupovania svojich členov a ďalších deviatich odvolateľiek zo strany združenia

CCCME Všeobecný súd ignoroval dôkazy, skreslil obsah pripomienok združenia CCCME z 15. septembra 2017 k predbežnému nariadeniu a ignoroval skutočnosť, že zastúpenie čínskych vyvážajúcich výrobcov zo strany združenia CCCME sa Komisii zdalo zrejmé.

209 Komisia a vedľajší účastníci konania spochybňujú tvrdenia odvolateľiek.

2) Posúdenie Súdnym dvorom

210 Po prvé odvolateľky uvádzajú najmä, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že napriek skutočnosti, že členovia združenia CCCME a ďalších deväť odvolateľiek boli buď zahrnutí do vzorky, alebo uvedení ako spolupracujúci na vytvorení tejto vzorky pri antidumpingovom prešetrovaní, nebolo pre nich prípustné uplatňovať porušenie ich práva na oznámenie informácií užitočných na určenie dumpingu a ujmy pri tomto prešetrovaní.

211 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že dodržiavanie práva na obhajobu predstavuje základnú zásadu práva Únie (rozsudok z 3. júna 2021, *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, bod 31 a citovaná judikatúra). Súdny dvor v dôsledku toho rozhodol, že rešpektovanie tohto práva má zásadnú dôležitosť v konaniach týkajúcich sa prešetrovania dumpingu a že v zmysle uvedeného práva dotknutým podnikom musí byť v priebehu správneho konania umožnené vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom uvádzaným Komisiou na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. februára 2012, *Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP*, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 76 a 77, ako aj citovanú judikatúru).

212 Odôvodnenie 12 základného nariadenia uvádza, že zainteresované strany by mali mať dostatočnú príležitosť predložiť všetky relevantné dôkazy a obhajovať svoje záujmy. Okrem toho článok 6 ods. 5 a 7 a článok 20 ods. 1 a 2 tohto nariadenia opisujú právo týchto strán na obhajobu. Prvé uvedené ustanovenie totiž stanovuje možnosť, aby zainteresované strany, v rámci ktorých sa uvádzajú najmä dovozcovia a vývozcovia výrobku, ktorý je predmetom dumpingu, boli vypočutí a oboznámili sa so všetkými informáciami, ktoré poskytla akákoľvek strana dotknutá prešetrovaním, s výnimkou interných dokumentov pripravených orgánmi Únie alebo jej členských štátov, ak sú tieto informácie relevantné pre obranu ich záujmov, nie sú dôverné a boli použité pri prešetrovaní. Druhé uvedené ustanovenie umožňuje uvedeným zainteresovaným stranám, aby boli informované o skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých boli na jednej strane uložené predbežné opatrenia, alebo na druhej strane je inštitúcii odporučené uloženie konečných opatrení.

213 Tieto ustanovenia však podriaďujú výkon týchto práv určitým podmienkam s cieľom zabezpečiť riadne vedenie antidumpingového konania. Tak podľa článku 6 ods. 5 a 7 základného nariadenia, zainteresované strany sú povinné na jednej strane prihlásiť sa a na druhej strane predložiť písomnú žiadosť s cieľom zoznámiť sa s predmetnými informáciami, alebo byť vypočutí. Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok, článok 5 ods. 10 tohto nariadenia spresňuje, že oznámenie o začatí konania stanovuje lehoty, v rámci ktorých sa môžu zainteresované strany prihlásiť, predložiť svoje písomné vyjadrenia a poskytnúť informácie, aby sa tieto vyjadrenia a informácie mohli zohľadniť pri prešetrovaní. Toto posledné uvedené ustanovenie stanovuje aj to, že toto oznámenie spresňuje obdobie, v priebehu ktorého zainteresované strany majú právo požiadať, aby ich Komisia vypočula v súlade s článkom 6 ods. 5 uvedeného nariadenia. Podľa článku 20 ods. 1 a 3 tohto istého nariadenia, informácie o skutočnostiach týkajúcich sa uloženia predbežných opatrení, treba

žiadať písomne bezodkladne po uložení týchto predbežných opatrení a informácie o uložení konečných opatrení treba žiadať tiež písomne do jedného mesiaca od uverejnenia oznámenia o uložení predbežného cla.

- 214 Základné nariadenie teda priznáva niektorým zainteresovaným stranám procesné práva a záruky, ktorých uplatnenie však závisí od aktívnej účasti týchto strán na samotnom konaní, ktorá sa musí prejavíť prinajmenšom predložením písomnej žiadosti v stanovenej lehote (rozsudok z 9. júla 2020, *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, bod 70).
- 215 Okrem toho článok 17 tohto nariadenia stanovuje, že v prípadoch, keď je počet osôb, ktoré podali podnet, vývozcov alebo dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií veľký, Komisia môže obmedziť prešetrovanie na primeraný počet strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek. Na účely posúdenia vhodnosti pristúpenia k výberu vzorky a určenia zloženia vzorky, je dôležité, aby zainteresované strany poskytli Komisii vysvetlenia potrebné v tejto súvislosti. Ak teda Komisia zamýšľa založiť svoje prešetrovanie na vzorke vývozcov a dovozcov, môže v oznámení o začatí konania vyzvať dotknutých vývozcov alebo dovozcov, aby sa prihlásili, a požadovať od nich informácie s cieľom definovať ich reprezentatívnu vzorku.
- 216 Prihlásenie sa zainteresovaných strán a predloženie relevantných informácií s cieľom stanoviť reprezentatívnu vzorku týchto strán, alebo byť na tento účel vypočutí, predstavuje formu účasti na antidumpingovom konaní. Táto účasť však neposkytuje uvedeným stranám procesné záruky uvedené v článku 6 ods. 5 a 7 a v článku 20 ods. 1 a 2 základného nariadenia. Ako totiž bolo uvedené v bodoch 213 a 214 tohto rozsudku, udelenie týchto záruk podlieha určitým podmienkam, ktoré predpokladajú osobitnú účasť na tomto konaní zo strany tých istých strán, vo forme prejavu záujmu a písomných žiadostí. Účasť na výbere vzorky v zmysle článku 17 tohto nariadenia nepredstavuje takúto osobitnú účasť.
- 217 Preto hoci sa členovia združenia CCCME a ďalších deväť odvolateľiek zúčastnili na výbere vzorky vykonanom počas predmetného antidumpingového konania, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 435 až 438 napadnutého rozsudku rozhodol, že pre týchto členov a tieto odvolateľky bolo neprípustné dovoľávať sa porušeniu ich procesných záruk založeného na tom, že Komisia im neoznámila základné informácie na obranu ich záujmov. Všeobecný súd totiž správne poznamenal, že uvedení členovia a uvedené odvolateľky neformulovali žiadosti v tom zmysle, aby im počas tohto konania boli oznámené tieto informácie.
- 218 Subsidiárne odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd skreslil dôkazy, keď sa domnieval, že členovia združenia CCCME a ďalších deväť odvolateľiek sa nezúčastňovali na prešetrovaní spôsobom, ktorý by im umožnil dovoľávať sa porušeniu ich procesných práv. V tejto súvislosti sa dovoľávajú skutočnosti, že vo svojom vyjadrení k žalobe pred Všeobecným súdom Komisia deklarovala, že títo členovia a tieto odvolateľky dostali „informačné dokumenty uvedené v článku 19 ods. 2 základného nariadenia“.
- 219 V tomto kontexte treba pripomenúť, že ak odvolateľ tvrdí, že ide o skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, musí podľa článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora presne označiť dôkazy, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať pochybenia v rámci posudzovania, ktoré viedli Všeobecný súd pri jeho posúdení k takémuto skresleniu. Navyše podľa ustálenej judikatúry skreslenie musí zjavne vyplývať z listín založených v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok z 10. novembra 2022, *Komisija/Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 55 a citovaná judikatúra).

- 220 Tvrdenie uvedené vo vyjadrení k žalobe, ktoré predložila Komisia pred Všeobecným súdom, podľa ktorého členovia združenia CCCME a ďalších deväť odvolateľiek „dostali informačné dokumenty uvedené v článku 19 ods. 2 základného nariadenia“, hoci sa týka článku 20 ods. 2 tohto nariadenia, nemôže dokazovať, že Všeobecný súd skreslil skutočnosti, pokiaľ ide o účasť týchto členov a týchto odvolateľiek na antidumpingovom konaní, ktorá im udeľovala procesné záruky uvedené v článku 6 ods. 7 a článku 20 ods. 2 uvedeného nariadenia. Toto tvrdenie totiž nestačí na preukázanie, že uvedení členovia, alebo uvedené odvolateľky sa prihlásili a že písomne požadovali poskytnutie informácií vyžadovaných na to, aby mohli uplatňovať svoje procesné práva v súlade s týmito ustanoveniami.
- 221 Preto napriek účasti členov združenia CCCME a ďalších deviatich odvolateľiek na výbere vzorky vykonanom počas antidumpingového konania sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, ani neskreslil skutočnosti, keď v bodoch 435 až 438 napadnutého rozsudku rozhodol, že výhrady týchto členov a týchto odvolateľiek založené na neoznámení informácií dôležitých na ochranu ich záujmov, boli neprípustné z dôvodu, že nepodali žiadosti o poskytnutie týchto informácií počas tohto konania.
- 222 Po druhé odvolateľky spochybňujú neprípustnosť porušenia práva na obhajobu, ktorých sa dovoľáva CCCME v mene svojich členov a ďalších deviatich odvolateľiek. Odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd uplatnil nesprávne právne kritérium, keď rozhodol, že CCCME nemohlo počas predmetného antidumpingového konania uplatňovať procesné práva svojich členov a ďalších deviatich odvolateľiek. Okrem toho Všeobecný súd nesprávne kvalifikoval CCCME ako subjekt zastupujúci čínske odvetvie výroby liatiny zohľadnené ako celok, a nie individuálne čínskych vyvážajúcich výrobcov.
- 223 Vzhľadom na tieto výhrady treba poznamenať, že procesné práva sú práva patriace osobe, ktorej sú udelené. Súdny dvor tak rozhodol, že právo na obhajobu má subjektívnu povahu, takže sú to samotní dotknutí účastníci konania, ktorým sa musí poskytnúť možnosť uplatniť toto právo nezávisle od povahy konania, ktoré sa proti nim vedie (rozsudok z 9. septembra 2021, Adler Real Estate a i., C-546/18, EU:C:2021:711, bod 59), a že spoločnosť, ktorá sa nezúčastnila antidumpingového prešetrovania a nie je ani prepojená so žiadnym vyvážajúcim výrobcom z krajiny, ktorá je predmetom prešetrovania, sa nemôže sama dovoľávať práva na obranu v konaní, ktorého sa sama nezúčastnila (rozsudok z 9. júla 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, bod 68 a citovaná judikatúra).
- 224 Treba konštatovať, že hoci judikatúra pripomenutá v predchádzajúcom bode sa netýka otázky, či má združenie možnosť uplatňovať procesné práva určitých podnikov, medziiným svojich členov, počas správneho konania, neodporuje tejto možnosti. Uvedená možnosť však nemôže viesť k obchádzaniu podmienok, ktoré by podľa tejto judikatúry predmetné podniky museli dodržať, ak by chceli sami uplatňovať svoje procesné práva.
- 225 Preto Všeobecný súd neuplatnil nesprávne právne kritérium, keď v bodoch 443 a 444 napadnutého rozsudku rozhodol, že možnosť združenia uplatňovať procesné práva niektorých svojich členov počas antidumpingového konania podlieha podmienke, že združenie počas prešetrovania preukázalo úmysel konať ako zástupca niektorých svojich členov, čo si vyžaduje, aby títo členovia boli označení a aby toto združenie bolo schopné preukázať, že od nich dostalo plnomocenstvo, ktoré mu dovoľuje uplatňovať tieto procesné práva v ich mene.

- 226 Okrem toho, pokiaľ ide o kvalifikáciu združenia CCCME zo strany Všeobecného súdu ako „subjektu zastupujúceho čínske odvetvie [výroby liatiny] zohľadnené ako celok“, treba poznamenať, že ako vyplýva z bodu 446 napadnutého rozsudku, vo svojich pripomienkach z 15. septembra 2017 k predbežnému nariadeniu CCCME spresnilo povahu svojej účasti na antidumpingovom prešetrovaní, keď uviedlo, že „záujem CCCME zodpovedá záujmu čínskeho odvetvia výroby liatiny ako celku. Tento záujem sa môže zhodovať – a často sa zhoduje – so záujmami jednotlivých čínskych vyvážajúcich výrobcov dotknutého výrobku, ale je odlišný a ide nad rámec týchto individuálnych záujmov. ... Cieľom účasti CCCME na tomto prešetrovaní je chrániť kolektívny záujem jeho členov a čínskeho odvetvia (vývozu) liatiny na rozdiel od individuálnych záujmov jeho členov. Tieto individuálne záujmy uplatňujú samotní jednotliví čínski (vyvážajúci) výrobcovia, pričom niektorí z nich sa osobne zúčastňujú na tomto konaní“.
- 227 CCCME teda počas konania jasne uviedlo, že v tomto konaní vystupovalo v mene kolektívneho záujmu čínskeho odvetvia vývozu liatiny a nie v mene individuálnych záujmov svojich členov alebo iných podnikov, ako sa to vyžaduje na účely, aby mohlo uplatňovať procesné práva týchto posledných uvedených subjektov.
- 228 Rôzne tvrdenia uvádzané odvolateľkami, podľa ktorých po prvé návrhy združenia CCCME boli skreslené, po druhé CCCME je zastupujúce združenie čínskych vyvážajúcich výrobcov a po tretie CCCME preukázalo, že počas predmetného antidumpingového konania zabezpečilo spoločnú obranu čínskeho výrobného odvetvia liatiny, čo Komisia uznala, nespochybňujú posúdenie uvedené v predchádzajúcom bode.
- 229 V skutočnosti na úvod posúdenie Komisie v bode 25 sporného nariadenia, podľa ktorého CCCME okrem iného zastupuje čínske odvetvie výrobkov z liatiny, nepreukazuje, že Všeobecný súd skreslil údaje, ktoré predložilo CCCME vo svojich pripomienkach z 15. septembra 2017 k predbežnému nariadeniu, pokiaľ ide o jeho účasť na predmetnom antidumpingovom konaní. V nadväznosti na to iné tvrdenia uvádzané odvolateľkami neumožňujú preukázať, že CCCME sa zúčastnilo na tomto konaní, aby zastupovalo individuálne záujmy predmetných podnikov. Nakoniec plnomocenstvo pripojené k oznámeniu z 12. decembra 2016 o distribúcii zápisnice zo stretnutia o včasnom poplachu súvisiacom s antidumpingovým prešetrovaním Únie týkajúcim sa dovozov dielcov z liatiny, na ktoré sa poukazujú odvolateľky, nepreukazuje, že CCCME mohlo uplatňovať procesné práva týchto podnikov, keďže nespresňuje, že toto plnomocenstvo mu umožňuje zastupovať podniky individuálne počas uvedeného konania a že nejde iba o návrh plnomocenstva.
- 230 Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd ani neuplatnil nesprávne právne kritérium, ani sa nedopustil nesprávnej kvalifikácie, keď zastával názor, že pre CCCME bolo neprípustné dovolávať sa porušení procesných práv svojich členov a ďalších deviatich odvolateľiek.
- 231 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody je potrebné prvú časť piateho odvolacieho dôvodu zamietnuť.
- 232 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť tento odvolací dôvod, a teda aj odvolanie v celom jeho rozsahu.

O trovách

- 233 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 234 Keďže Komisia a vedľajší účastníci konania navrhli uložiť odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľky nemali úspech vo svojich odvolacích dôvodoch, je opodstatnené uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd., Handan Qunshan Foundry Co. Ltd., Heping Cast Co. Ltd. Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd., Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd., Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory a Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Európska komisia, EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation a Ulefos Oy.

Podpisy